

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par: Ls	(sāņemot kantori) par: Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
atsevišķu num. 15,—	atsevišķu num. 10,—
	pie atkalpārdev. 13,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tārunis 20032
Runas stundas no 8 līdz 11

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tārunis 20031
Atvērts no plkst. 1/29 līdz 1/24

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludināj. līdz 25 viensēj. rind. Ls 6,—	par katru tālāko rindiņu „ 2,—
b) tiesu sludin. par negodīgu un netīrīgu veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r. „ 8,—	par katru tālāko rindiņu „ 2,—
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r. „ 30,—	
d) priv. pers. oblig. slud. par katru viensl. r. „ 35,—	
e) par nozaud. dok. izslud. par katru dok. „ 1,50	
f) par sadegušu dok. izslud. katrai pers. „ 1,—	

270. num. Sestdien, 1937. g. 27. novembrī Divdesmitais gads

Dzelzsceļu virsvaldes rīkojums.

Valsts Prezidenta Dr. K. Ulmaņa uzruna tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku 1. kongresā, š. g. 26. novembrī:

„Loti godātie kongresa dalībnieki, ministri, viesi, kongresa priekšsēdētājs un prezīdija locekļi, dāmas un kungi!

Šodien mēs visi esam dalībnieki ārkārtēja notikumā ne tikai tādēļ, ka šie sapulcējušos skaits ir tik neparasti liels, bet arī tādēļ, ka šis ir pirmais kongress, kurā vienprātībā pulcējušies visas valsts apvienotie tirgotāji, rūpnieki un namsaimnieki.

Lielais skaits dalībnieku, kuri nākuši no visām pilsētām un novadiem, pierāda, ka, agrāk pa lielāku daļu savrup stāvošo tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku organizēšanās un noorganizēšanas darbs, kā to paredz Tirdzniecības un rūpniecības kameron likums un tai pievienoto biedrību statutu, ir veikts apbrīnojami labi. Bet plašā piedalīšanās pierāda arī dalībnieku vienoto gribu pārrunāt un apspriest svarīgos jautājumus, kurus atrodam kongresa vispusīgajā programā. Šī plašā programma pierāda, ka tirgotājs, rūpnieks un namsaimnieks ir sākuši kopīgi noskaidrot sava darba svarīgos jautājumus ne tikai savu tiešo interešu lokā, bet daudz plašākā, valstiskā uzīvē un apjomā. Tāpēc es novēlu I tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku kongresam viņa darbā vislabākos panākumus.

Šogad, sevišķi tagad, kad arī šis gads iet uz beigām, jūs bieži dzirdat un lasat, ka mūsu saimnieciskā dzīvē valda liela rosība. Ka visās nozarēs saskatāms uzplaukums, ko pierāda ar pievilcīgiem skaitļiem zīmējoties tiklab uz tirdzniecību, rūpniecību, kā arī namsaimniecību, atgādinot, ka, piem., dzelzsceļu pārvadājumi pieaug, palielinās eksports un imports, tāpat arī tirdzniecībā iekšzeme, celtniecība paplašinās, aug naudas iestāžu apgrozījumi, pieaug noguldījumi, arī algas — cilvēku izpeļņa pieaug, lauksaimnieku ieņēmumi vairojas. Šie piemēri norāda uz saimniecisko uzplaukumu. Bet dabīgi pacelās jautājums — kā rīkoties, lai sasniegtos ieguvumus nodrošinātu, kā rīkoties, lai vēl vairāk paceltu saimniecisko rosību?

Taisni arī tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku kongresam piekritas runāt par šiem jautājumiem, jo šinī kongresā ir reprezentētas jo svarīgas un plašas saimnieciskās aprindas.

Daži skaitļi to spilgti apgaismo. Kā zināms, mūsu valsti no visiem strādājošiem 66% ir nodarbināti lauksaimniecībā. Bet arī rūpniecībā 13% strādājošo ieņem redzamu vietu. Amatniecība aptver ap 5%, bet tirdzniecība apm. tikpat, namsaimniecība gan mazāk, bet kopā ņemot tirdzniecība, rūpniecība un namsaimniecība aptver kādus 13 līdz 14% no visiem strādājošiem. Ja arī šie procenti nav augstākie, tad daudz spilgtākā gaismā parādās tirdzniecība, rūpniecība un namsaimniecība, ja ļaujām runāt naudas apgrozības skaitļiem. Piem., rūpniecības ražojumu vērtība pārsniedz 400 milj. latu. Par tirdzniecību skaitļi ir šādi: ārējā tirdzniecība liekas šogad sasniegs 500 milj., iekšzemes tirdzniecības apgrozījums jau pagājušā gadā pārsniedzis 1.000 milj. latu. Par namsaimniecību apgrozījumu ziņas ir trūcīgas, bet zināms ir, ka Rīgā, dzīvokļus nerēķinot, veikalu, darbnīcu, noliktavu telpu ires kopumā pārsniedz 30 milj.

Banku bilances stipri pieaugušas, noguldījumi ir jau tuvu pie 400 milj. Algas, ko izmaksā rūpniecībā un tirdzniecībā, kopumā šogad sastāda apm. 150 līdz 160 milj. latu, dažādus nodokļus jūs iemaksājat valsts kasē daudzus desmitus miljonus. Protams, atdzivojoties saimnieciskai rosībai, ir pacēlušies arī uzņēmēju ieņēmumi, ko dod kapitalu procenti, dividendes.

Kā redzam, patiesi svarīgas un plašas ir nozares, kuŗas uz šo kongresu sūtījušas savus pārstāvjus.

Blakus visam tam tā kā pazūd lauksaimniecībā nodarbināto 800.000 cilvēku gadā saražoto 4 vai 500 miljonu latu.

Protams, aiz dažkārt lielajiem skaitļiem stāv jūsu un jūsu palīgu darbs, bieži liels un smags, stāv garas darba dienas, negulētas naktis, stāv rūpes, stāv uzņēmība, drosme, risks, stāv doma par tautas un valsts labklājību, stāv sirdis, kas silušas un silst valstij, Latvijai. (Aplausi.) Jo citādi šie skaitļi nekad tik lieli nebūtu iznākuši. To pasaku jums ar prieku un gandarījumu.

Es pakavējos pie nupat minētiem skaitļiem, lai rādītu tirdzniecības, rūpniecības, namsaimniecības varu un nozīmi mūsu tautas un valsts dzīvē. Tas viss jāpatur prātā mums visiem, man, valdībai, kamerai un arī jums pašiem, domājot un runājot par darbu un uzdevumiem nākotnē, vispirms jau pašu uzņēmumos, pasākumos, dzīvē. Bet arī jūs esat stājušies un stāvat vienotā frontē ar visiem citiem, lai vairotu valsts spēku un stiprumu, lai veicinātu progresu saimniecībā un kulturā, lai ceļtu tautas labklājību, lai spoža mirdzumā liktu spīdēt tautas un valsts godam. (Aplausi.)

Vispirms es tagad teikšu dažus vārdus par to, kas darāms man un valdībai, lai palīdzētu jums jūsu tiešā darbā un vispārējo uzdevumu veikšanā. Kā pašu pirmo: ja jums dažreiz tas arī nelielas tīri skaidri saredzams, un ja jūs domājat citādi, tad patiesībā ir tā, ka valdības vēlēšanās arvien ir un būs, lai jūs varētu savās vietās droši stāvēt un pastāvēt, savu darbu sekmīgi veikt saskaņā ar visas valsts prasībām, vajadzībām un mērķiem. Par to esat droši. Un tad tālāk. Es šeit vēlreiz: dzīve ir mūžīga kustība; tomēr valdības cenšanās ir soļot notikumiem mazgabalīgā papriekšu, neļaujot notikumiem sevi pārsteigt un bīdīt.

Vecu vecā patiesība saka, ka labklājībai augot, pieaug arī rūpes. Manas un valdības jaunās rūpes tagad ir censties atrisināt jautājumu, kādiem līdzekļiem un paņēmieniem izlīdzināt starpības un lēcienus dzīves ritumā, saimnieciskā uzplaukuma un saimnieciskā atslābuma gados, lai arī šādos atslābuma gados saimniecisko rosību noturētu piemērotā augstumā. Šis uzdevums, paredzot un apsverot visu, cenšoties arī noredzēt gaidāmo, piederēs nākošā gada valdības darbā pie vissvarīgākiem. Es ceru, ka arī šie mēs atradīsim apmierinošu atbildi.

Un lai nu jūs varētu valdībai patiesi nākt palīgā, kā jūs to vēlaties, tad es piegriezīšos vēl dažiem jautājumiem.

Apsveicama ir parādība, ka tagad pie mums, vairāk kā senāk, zinātniskie darbinieki ir ļāvušies sevi iesaistīt mūsu saimnieciskās dzīves praktiskā. Blakus tam, ka

viņi kopā ar valsts darbiniekiem un rūpniecības lietpratējiem strādā pie zemes bagātību pētīšanas. Kā visiem pazīstamu piemēru praktiskai sadarbībai minēšu Ķegumu.

Tad tālāk, nevienam nav noslēpums, cik svarīgas ir tirdzniecībai un rūpniecībai lauksaimnieka augstas pirktspējas. Mēs gādāsim, lai šis pirktspējas nesamazinātos, lai tās labvēlīgi ietekmējoties uz lauksaimnieku lielākiem apgrozījumiem paliktu spēkā uz priekšu. To visu tikai vajaga pareizi izprast un nebrīnīties. Tāpat jūsu pašu labā ir arī algota cilvēku piemērotas pirktspējas; tāpēc arī nebrīnāties par algu celšanos un pacelšanu un nestājaties šie valdības labi pārdomātai rīcībai ceļā. (Aplausi.) Ja precēm cenas kāpi, algām arī pēc iespējas jāseko, lai dzīves standartu uzturētu, lai gan mēs visi zinām, ka vēlāk, kad laiks būs pienācis, cenas kritīsies daudz straujāki par algām.

Finanšu ministrija labi zina, ka nodokļus arvien saņemt kā nastu, un pārmērīgi nodokļi var tapt par traucējumu saimnieciskai rosībai. Tāpēc iestādes cenšas turēt nodokļus uz iespējami zema līmeņa, arī aprēķinot tos pareizi. Liels palīgs te ir laba grāmatvedība, un pareizi vestas grāmatas arvien top atzītas. Tikai šie jāreķinās ar to, ka agrākos gados savā ziņā ir iedragāta ierēdņu labvēlība un labsirdība. Bet viņi tomēr ir dzirdīgi un uzklaušīgi un pat atmaksā nepareizi uzliktus nodokļus.

Vēl jāsaka, ka visiem par lieliem sirdsēstiem šādos grozīgos laikos saimnieciskā dzīvē, kādi tagad valda visā pasaulē, neviena valdība, ieskaitot arī mūsējo, nevar izpildīt savu pātieso vēlēšanos un reiz noliktos tarifus — dzelzsceļu, pasta, muitas un citus, paturēt spēkā ilgi jo ilgi. Tagad iznāk to grozīšana diezgan bieži un dažreiz tie jāgroza bez mazākā brīdinājuma, isā laikā. Ar dzelzsceļu tarifiem mums tomēr sāk iet jau labāki.

Atvieglājumu valdībai viņas likumdošanas darbā dod iespēja likumu projektus nodot kamerām iepriekšējai caurskatīšanai. Vēlēšanās ir nodot kamerai ikkatru likumprojektu, tomēr dažreiz ar vienu vai otru steidzamu likumu tas neizdodas. Saprostams, kameras savās atsauksmēs izteic vīstuvāko aprindu ieskatu un domas; valdībai katrs likumprojekts jāpieskaņo visas valsts vajadzībām un apstākļiem. Es šinī vietā gribu izteikt sevišķi Tirdzniecības un rūpniecības kamerai atzinību un pateicību par atbalstu valdībai likumu izdošanā.

Negals ir arī ar visādām licencēm un atļaujām, un valdībai, tāpat kā jums, nav karstākas vēlēšanās par to, ka lai jo drīzāki varētu izbeigt visvisādus ierobežojumus tirdzniecībā un ražošanas kārtībā.

Bet tas neatkarīgas no mums vien. Zīmējoties uz ieinteresēto aprindu pārstāvību kamerās, es gribu šie pazinot Tirdzniecības un rūpniecības kamerai, ka tiklīdz būs noorganizētas kamerās biedrības, šīs biedrības būs tās, kas tieši piedalīsies kameras locekļu izvēlē. Ar to būs panākta vēl ciešāka Latvijas tirdzniec. un rūpniec. kameras iesaistīšana tirgotājos, rūpniekos un namsaimniekos. Protams, jūsu atbildība ar to taps lielāka, bet es esmu drošs, ka jūs šo atbildību labprāt uzņematies.

Tad ir vēl viens bieži cilāts jautājums — vai arī nākotnē valdība paplašinās savu piedalīšanos tirdzniecībā un rūpniecībā. Uz šo jautājumu es varu dot šādu atbildi: valdība nav nekad izjutusi prieku, iejūdzoties saimnieciskos pasākumos. Valdība atzīst saimnieciskā darbā par pamatu privāto uz-

ņēmību. Valdība iet tikai tajās nozarēs, kur tā nesaredz citādas iespējas nodrošināt par pareizu atzītās saimnieciskās politikas izvešanu.

Vērojot mūsu saimnieciskās dzīves gaitas, valdība nodomājusi drīzumā atsverbīnāties no dažiem autonomiem uzņēmumiem, nododot tos privātam akciju biedrībām. Protams, vēl arvienu pastāvēt brīvu kapitalu trūkumam šajās sabiedrībās, gribot negribot bankām jāuzņemas samērā liela līdzdalība. Jāsaka arī tas, ka līdzšinējā valdības vai banku aktivitāte šinī virzienā daudz gadijums uzrāda ļoti labus, taisni cerētos rezultātus ražošanā un cenu pārkārtošanā. Arī ražošanas racionalizācijas vajadzība dažreiz piespiež valdību piedalīties vienā vai otrā nozarē. Vai arī fabrikas šie nevarētu būt aktīvākas? Jo skaidrāka būs saimniecisko aprindu vēlēšanās sastrādāt ar valdību un to atbalstīt saimnieciskās politikas izvešanā, jo mazāka taps vajadzība valdībai ieieēt saimnieciskos uzņēmumus.

Vēl arvienu pie mums valdības līdzdalība rūpniecībā ir samērā maza. No rūpniecības strādniekiem 1936. gadā nepilnas 13% strādāja valsts uzņēmumos. Ir valstis, privāto uzņēmības valstis, kur valdības piedalīšanās ir stipri lielāka.

Un nu beidzot, ko es prasu no jums, tirgotājiem, rūpniekiem, namsaimniekiem. Es prasu ļoti daudz. Es prasu, lai jūs būtu vienoti, vienprātībā piedalītos visos darbos un pasākumos, tiklab savas kameras, savu biedrību, kā arī valsts darbā. Lai jūs ietu savā darbā un vadītu savus uzņēmumus ar atdošanas darbu, atmetot visas blakus lietas, lai ietu darbā lietpratīgi, tālredzīgi, ar vajadzīgo apdomu, lai jūs nopietni skatītos uz vajadzību sadarboties ar saviem palīgiem un strādniekiem, lai jūs atklāti un sirsnīgi veicinātu kameras — arī Darba kameras — un valdības rīcību, lai jūs balstītu valdības nodomus, bet nevis mēģinātu tos neievērot vai traucēt. Lai jūs kopā ar valdību un kamerām uzstādītu sev kā cēlāko mērķi, katrs pēc savām spējām un iespējām sekmēt lielo apvienotās Latvijas celšanos darbu. (Aplausi.) Lai jūs neaizmirstu vienības un vienprātības lielo spēku. Viens mērķis — viens ceļš. Lai jūs atminētu, ka ja Rīgā vācu laikrakstā raksta par latviešu tautas aktivitāti saimnieciskā laukā, tad lai visi, tiklab rakstītāji, kā lasītāji, šo jēdzienu — latviešu tauta — iztulkotu viņa visaptverošākā nozīmē, kā tas notiek, ja raksta un lasa piem., Vācijā — vācu tauta, Francijā — franču tauta, Itālijā — itāļu tauta. (Aplausi.) Izteiciens un jēdziens — vācu tauta — šie minētā nozīmē nemaz nav pēdējo gadu izgudrojums. To tāpat kā tagad lietoja jau pirms 40 vai 50 gadiem, kad Vācijas likumdošanas iestādēs diezgan lielā skaitā sēdēja poļi, ebreji, arī dāņi.

Ja tas notiksies, tad visiem būs arī vienādas izdevības darbā un dzīvē, tad nevienam nebūs nomaļus stāvēt tikai jānoskatās.

Es prasu to pašu, ko prasa finanšu ministris L. Ēķis — kongress un tirgotāji, rūpnieki un namsaimnieki, ja grib panākumus gūt, lai iet darbā ar nedalītu spēku koncentrāciju, saskaņotību un aktivitāti.

Es teicu 1918. gada 17. novembrī un saku to šodien: Man būs viena vienīga programma un mērķis — patstāvīga Latvijas valsts. (Aplausi.) Tāda pat lai ir jūsu apņēmība — tad augs labklājība visā valstī, tad Latvijas valsts būs stipra un varena laiku laikos. LTA.

Finansu ministra L. Ēka runa atjaunotās valsts tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku 1. kongresā 26. novembrī.

„Mūsu vēl gados jaunā Tirdzniecības un rūpniecības kamera ir jau organizējusi un vadījusi daudzus sanāksmes un konferences, bet vēl nevienu tik plašu un tik svarīgu, kā šo 1. atjaunotās Latvijas tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku kongresu. Man ir nācies jau vairākkārt runāt jūsu priekšā, analizēt un apskatīt mūsu saimnieciskās dzīves gaitu, noskaidrot un paskaidrot darbu, ko darām valdībā, Finanšu ministrijā, lai veicinātu un atbalstītu jūsu darbu jūsu uzņēmumos. Šodien šeit mana visdziļākā vēlēšanās ir novelēt jums, kongresa dalībniekiem, sekmes jūsu privatā darbā, sekmes jūsu uzņēmumos un izturību tālākās darba gaitās un darba cipās. Es apsveicu Tirdzniecības un rūpniecības kameras priekšsēdētāju — šī kongresa prezidentu, nopelniem bagātu saimnieciskās dzīves darbinieku Andreju Bērziņu kungu, kongresa prezidiju, kameras prezidiju, ģenerālsēdētāju Zaltu, kas pielicis lielas pūles šī kongresa organizācijas darba, kas nodrošina tā labu izdošanos un gludu norisi. Apsveicu arī jaunās tirgotāju un rūpnieku biedrības un visus tirgotājus, rūpniekus un namsaimniekus, kas šai kongresā pulcējušies.

Šis kongress ir ar lielu un paliekošu nozīmi. Šeit gan plenarsēdēs, bet it sevišķi kongresa sekcijās un komisijās būs iespējams tirgotājiem un rūpniekiem noskaidrot un pārrunāt dienas jautājumus un vajadzības. Mēs valsts iestādēs ceram saņemt no jums jaunus ierosinājumus, un jūsu rezolūcijas, ko jūs pieņemsiet kongresa sekcijās, būs arī mums nodrošinātā darbā, kārtojot un regulējot jautājumus, kas skar vispārīgās intereses. Es esmu pārliecināts, ka mēs daudz ko iegūsim no šī kongresa darba. Ne maza nozīme šim kongresam arī ir ar to, ka jums pašiem caur šo kongresu ir dota savstarpējās iepazīšanās iespēja, jo jūs esiet šeit no visām Latvijas pilsētām, no visiem Latvijas novadiem. Šis kongress arī veicinās kopības apziņu jums savstarpēji un kopības apziņu jums ar visu tautu.

Es vēlu kongresam vislabākās sekmes, jo mēs visi valdībā pricājamies par katru jūsu sasniegumu, un tiešām līdz ar mūsu augsti godātu Valsts Prezidentu mēs pricājamies par katru jūsu panākumu un bēdājamies līdz, ja jums iet grūti.

Tālāk atļaujiet man jums celt priekšā īsu pārskatu par tirdzniecības, rūpniecības un namsaimniecības stāvokli, kā es to savu darbu strādājot esmu uztvēris. Gribu arī noskaidrot jums, cik tālu Finanšu ministrija ir centusies jūsu darbus veicināt un regulēt, un kādi nodomi mums ir sastrādāšanā nākotnē.

Mūsu Prezidents grāmatā „Kas jādara un kā” kā moto ir teikts: „Kam jānes atbildība par valdīšanu, tam piekritas arī valdīt” Pie tā pieder aktivitāte un nākotnes noredzība, bet arī pienākums valdīt un rīkot. Valsts vara pagājušos 3 gados ir pielikusi visas pūles, lai valsts un tauta kļūtu saimnieciski stiprāka. Lai arī jūsu darbu atvieglotu, bet arī lai to virzītu uz pareiza ceļa, kas ne katrreiz varbūt ir sakritis ar atsevišķu uzņēmēju un personu interesēm. Ir dažādi iesaki par valsts varas ieviešanu nepieciešamību tirdzniecības un rūpniecības attīstībā. Mēs vēl pašlaik esam ļoti tuvu tā saucamās liberālās saimniecības periodam, kas var atskatīties uz apm. 150 gadu ilgu pastāvēšanu, un tikai pasaules saimnieciskā krīze, kas mums, paldies Dievam, ir jau ļāvu laiku aiz muguras, pierādīja, ka šī saimnieciskās liberalisma sistēma nespēj visur un visos laikos sevi attaisnot. Šī „laissez faire, laissez passer” sistēma, kas latviski nozīmē „ļaut visam nakt un iet, kas pats no sevis nāk un iet”, kā to spilgti pierādīja smagie krīzes gadi, mūsu laikos vairs neder. Uzņēmumu bankroti, sabrukumi, bezdarbs ir spilgti piemēri, kas mums to lieku reizi apstiprina. Arī privatsaimniecības uzņēmumi, kad tie bija jācīnās ar pārmerīgām grūtībām, aizmirsa agrāk daudzīnāto privātas iniciatīvas brīvību un sludināto valsts neiejaucšanās principu un paši griezās pie valsts dēļ atbalsta. Brīvas konkurences vietā arvien stiprākas ir tapušas privatsaimniecības apvienības, no vienas pusēs, un izklīdinātie un saskaldītie privatsaimnieciskie uzņēmumi otrā pusē. Tādā kārtā netikvien mēs, bet arī daudzas citas valstis līdzīnējās privatsaimniecības anarhijas vietā bija spiestas ieviest zināmu planveidību un sistēmu. Es šeit ar sevišķu uzsvāru gribu

teikt, ka tas nenozīmē privātas iniciatīvas nobīdīšanu pie malas. Valsts vara iejaucās privatsaimniecībā tikai tad, un tikai tur, kur privātas iniciatīvas trūkst, vai kur šī privāta iniciatīve iet ceļus, kas ir pretēji vispārības interesēm. Atsevišķa privāta uzņēmuma sabrukuma gadījumos cieš ne tikai kreditori, bet visa saimnieciskā dzīve un arī valsts intereses. Privatsaimniecības pārziņā un rīcībā ir ievērojama daļa no visas tautas mantas, un valsts vadībai nav vienaldzīgi, kā šī manta tiek pārvaldīta un izlietota. Tādā kārtā atsevišķs tirgotājs un rūpnieks, strādājot savu darbu, tai pašā laikā ir svarīga sastāvdaļa mūsu saimnieciskā mehānismā, un mūsu tautsaimniecības attīstība un uzplaukums lielā mērā atkarājas no tā, cik precīzi šis saimnieciskais aparāts darbojas. Tā tad katrs tirgotājs un rūpnieks, veicot savu privāto darbu, reizē arī veic valsts darbu. Šis tirgotāja un rūpnieka darbs mums ir tikpat nepieciešams, kā ārēja darbs tūrmā, skolotāja darbs skolā vai karavīra darbs valsts aizsardzībā.

Izdodot likumus, kas skar tirgotāju un rūpnieku darbību, mēs esam vienmēr paturējuši prātā neapstrīdamo likumu, ka saimnieciskā dzīve nepanes straujus lūzumus un straujas pārvērtības. Neviena reforma saimnieciskā laukā nedrīkstētu izpausties pārāk asi. Ja tagad 1937. gada beigās mēs atkal piedzīvojam tādu saimniecisku rosību visās nozarēs, kāda pa daļai bija tā saucamās pirmskrīzes gados un pat šo pirmskrīzes rosību pārsniedz, tad tas ir noticis tādēļ, ka jau visos pagājušos 3½ gados valdība konsekventi un apzinoties sprauto mērķi izdeva likumus un piemēroja šos likumus pakāpeniski, pēc iespējas maz traucējot privāto uzņēmuma darbību un tā ierastos paņēmienus un gaitu.

Lai rādītu, ka tagadējais progress nebūt nav izsaukts ar pasaules saimniecībā vērojamo labvēlīgo konjunkturu, kurai, bez šaubām, arī ir sava loma un sava nozīme, bet gan ar valdības apzinātu rīcību, es minēšu tikai dažus no likumiem, kas skar tirdzniecību un rūpniecību mūsu zemē. Vispirms par tirdzniecību.

1934. gadā pārstrādātais likums par valūtu un ārējo tirdzniecību ienesa skaidrību un deva iespēju apzinīgai un saskaņotai importa regulēšanas politikai. Likums par importa tirdzniecību panāca zināmu planveidību un pārskatamību ārējās tirdzniecības laukā. Izslēdza no šīs tirdzniecības nesolidos un spekulatīvos elementus un atvieglāja darbu tirgotājiem ar speciālu zināšanām un veikalmiekiem ar solidu reputāciju.

Lai gūtu skaidru pārskatu par mūsu ārējās tirdzniecības norisi un paceļu mūsu tirgotāju veikalmiecisko reputāciju ārzemju tirgos, izslēdzot no ārējās tirdzniecības nesolidus un spekulatīvos elementus, ir izdots likums par ārzemju tirgotāju pārstāvēšanu un ka šādai pārstāvēšanai nepieciešama finansu ministrijas atļauja.

Sevišķi izcila un svarīga nozīme mūsu saimnieciskā dzīvē ir kameru sistēmas ieviešanai. Kameru loma un nozīme ir jau vairākkārt sīki apskatīta, un tādēļ es šeit sīkāk pie tām nepakavēšos. Es tikai gribētu atzīmēt, ka kameru institūta ieviešana nozīmē izcilus svarīgus saimnieciskus spēku koncentrāciju un visu svarīgāko privatsaimniecības nozaru piesaistīšanu aktīva valsts jānuzbuves darbā. Ir radīts organs nevis ar partiju un kombinācijām, bet ir dota iespēja valsts varai tieši sadarboties ar strādājošās tautas visplašāko aprindu pārstāvjiem. Agrāk savstarpēji apkarojošos tirgotāju, rūpnieku un namsaimnieku biedrību vietā tagad izveidojies planveidīgs organizāciju tīkls pār visu Latviju, kas darbojas saskaņā un kameru vadībā.

Jaunais likums par akciju un pašu sabiedrībām, ko Ministru kabinets, cerams, pieņems vēl šīnā gadā (jo pašlaik tas tiek apspriests), novērsis no Krievijas laikiem aizņemta likuma nepilnības un trūkumus, ievēdīs stingrāku atbildības un uzraudzības režīmu, un, es esmu pārliecināts, arī šī privatsaimniecības nozare pie mums atveselosies un varēs sekmīgi attīstīties. Likumprojekts par zvērinātiem revidentiem paredz speciālu zvērināto institūtu, kas pastāvēs pie Tirdzniecības un rūpniecības kameras.

Svarīga nozīme ir piešķirama jaunizdotam likumam par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām. Šis jaunais likums novērs agrāko kooperatīvu likuma neskaidribas un nepilnības un, iedarbojoties visā savā pilnībā tas katrā ziņā radīs veselīgākus apstākļus kopdarbības sabiedrībās, līdz ar to pacels kopdarbības svaru un nozīmi visā mūsu tautas saimniecībā un praktiski izaudzinās solidus latviešu tirgotājus arī tajās nozarēs, kur latviešu līdzdalība līdz šim ir bijusi pavisam minimāla. Privātiem tirgotājiem ir velti bažīties, ka kopdarbības savienības „Turība”, „Vienība” un citas atņems viņiem darbu un maizi, jo no kopīgiem tirdzniecības apgrozījumiem apmēram viena miljarda latu — līdz šim uz kooperatīvu apgrozības daļu krit ap 20 milj. latu. Tā tad bailes ir pavisam nevietā un privātai iniciatīvai ir plašas iespējas attīstīties un augt.

Ir gan daudz vēl parādību un apstākļu, kas kavē tirdzniecības attīstību un nostiprināšanos mūsu valstī. Un man liekas, ka viens no tirdzniecības attīstību kavējošiem apstākļiem ir nesamērīgi lielais tirdzniecības uzņēmumu skaits. Pag. gadā ir izpirktas pavisam 39.238 tirdzniecības zīmes, no tām 5. kategorijas vien vairāk nekā puse — 22.655. Caurmērā tajos mūsu pilsētās, kurās ir no 15 līdz 60.000 iedzīvotāju katrā, uz vienu tirdzniecības uzņēmumu iznāk 24½ iedzīvotāja, Rīgā viens tirdzniecības uzņēmums apkalpo 29 iedzīvotājus, Daugavpilī — 26, Liepājā un Jēgavā — 24. Jo mazāka pilsēta, jo caurmērā tirdzniecības uzņēmumu ir vairāk un viens uzņēmums apkalpo mazāku iedzīvotāju skaitu. Tā, kārsavā uz katrām 9 iedzīvotājiem ir 1 tirdzniecības uzņēmums, Preiļos pat — uz 8 iedzīvotājiem. Viļņos 1 uzņēmums ir uz tikai 7 iedzīvotājiem. Kā redziet, Latvijas pilsētas un mazpilsētas ir piesātinātas ar tirdzniecības uzņēmumiem līdz pēdējai iespējamībai. Iznāk, ka viens tirdzniecības uzņēmums, nerēķinot apkārtnes lauku iedzīvotājus, apkalpo lielāka divas ģimenes, un jāņem vērā arī, ka apkalpojamās ģimenes šajās pilsētās nav ar diez cik lieliem ienākumiem. Mēs visi zinām, ka mazie tirdzniecības uzņēmumi nevar darboties sekmīgi, apgrozījums viņiem ir pavisam nieciņš, un dabīgi, ka tie visiem līdzekļiem cenšas savu peļņu procentu iztaisīt nesamērīgi lielu. Ir arī vēl citi apstākļi, kas kavē solidas tirdzniecības attīstību un nostiprināšanos. — daži pašu tirgotāju izsaukti, daži, kas stāv sakarā ar valdības nodomu un nolūku neizprašanu un tirgotāju atturību savu vajadzību noskaidrošanā Tirdzniecības un rūpniecības kamerā, Finanšu ministrijā vai citās valdības iestādēs.

Tomēr visumā un galvenās lietās mūsu tirdzniecība pēdējos 3 gados ir gājusi milzu soliēm uz priekšu un pa to ceļu, ko valdība tai rādījusi. Ražošanas process visās nozarēs ir lielā mērā kāpināts, labklājība ir augusi jo plašās iedzīvotāju aprindās, caur ko ir radies mūsu pašreizējais saimnieciskās dzīves straujais ritums. Un ja piemēra pēc es šeit pieminēšu mūsu ārējās tirdzniecības apgrozījumu augšanu, tad jāņem vērā, ka starptautisko tirgu stāvoklis vēl tālu nav tik daudz uzlabojies, ka mūsu saimnieciskās dzīves uzlabošanās izsauktie lielākie apgrozījumi un mūsu ārējās tirdzniecības eksports jāvarētu tālāk brīvi attīstīties. Muitas valūti, daudzu valstu saimnieciskās autarkijas tieksmes, ierobežojumi ārējā tirdzniecībā, — visi šie faktori vēl joprojām ļoti jūtami ierobežo brīvu preču apmaiņu starptautiskā satiksmē. Neraugoties uz to, mūsu ārējās tirdzniecības apgrozījumi pēdējos 3 gados ir daudz straujāk auguši, nekā vispasaules tirdzniecības kopapgrozījumi. Ja mēs ņemam 1925./29. gadu caurmēru par 100, tad kopapgrozījumu indeksi sniedz šādu ainu:

	Vispasaules tirdzniecība	Latvijas tirdzniecība
1934. gada	86	93
1935. „	90	100
1936. „	95	105

Šie skaitļi rāda, ka mūsu pašreizējie labvēlīgie rezultāti ārējās tirdzniecības laukā nav izskaidrojami ar izdevīgo saimniecisko konjunkturu, bet gan, ka šeit nopelnis ir planveidīgi ārējās tirdzniecības veicināšanas politikai, kas piekopta pēdējos gados.

Svarīgs ārējās tirdzniecības sekmēšanai ir bijis arī tas saimniecisko līgumu pārkārtošanas darbs, ko valdība pēdējos gados ir darījusi, stājoties sarunās un panākot izdevīgus līgumus ar ārvalstīm, kur esam ieinteresēti novietot mūsu preces. 1936. gadā esam noslēguši 8 dažādas saimniec-

kas vienošanās ar ārvalstīm un šī gada 11 mēnešos — 6. Visi šie līgumi paver jaunas iespējas un ceļus mūsu eksportam.

Svarīga loma piekrit arī ārējās tirdzniecības galveno nozaru centralizēšanai un tirdznieciskā aparāta atbrīvošanai no gadījuma un spekulatīviem elementiem. Sevišķi lauksaimniecības ražojumu izvērtēšana ir kļuvusi nesalīdzināmi izdevīgāka un planveidīgāka, nekā tas bija agrākos gados.

Šī gada tirdzniecības laukā, sevišķi ārējā tirdzniecībā, izpaužas arī 1936. g. 28. septembra naudas reomas sekas, jo pateicoties šai reformai mūsu eksporta nozāres un sevišķi eksporta rūpniecība ir kļuvusi sacensības spējīga ar ārzemju konkurentiem. Tādēļ arī nav pārsteigums, ka š. g. pirmie 10 mēneši ir devuši mūsu tirdzniecības aktivitāti pāri par 17 milj. latu un kopapgrozījumi, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir vairāk kā divkārtējušies. Mūsu ārzemju valūtas krājumi ir pastāvīgi auguši un ar to mums arī bijis iespējams mīkstināt importa režīmu. Pašlaik daudzas preces nevien atbrīvotas no importa ierobežojumiem, bet arī pārējām ievēdatļaujas mēs izsniedzam augošam patēriņam pieskaņotos apmēros, praktiski gandrīz bez kādiem ierobežojumiem. Tādēļ arī importa vērtība š. g. 10. mēnešos sasniedz 190,1 milj. latu pret 94,0 milj. latu taja pašā laikā pagājušā gadā.

Mūsu tirgotāji, kas nodarbināti eksportā vai importā, tā tad guvuši pēdējā gadā ļoti daudz. Cēlušies apgrozījumi, iespējama kļuvusi droša kalkulācija, tirgotāju rindas atbrīvotas no spekulatīviem elementiem, un arī, es ceru, ir vairojusies tirgotāju palāvība uz saviem spēkiem. Vēl tomēr ir daudzas iespējas palikušas neizmantotas, un es gribētu vēlēties, lai mūsu rūpnieki-eksportieri un tirgotāji-importieri izmantotu visā pilnībā to, ko viņiem dod tagadējais laikmets.

Mūsu zemes rūpniecība ir pārdzīvojuši pagājušos gadu desmitos gan uzplaukuma laikus, gan pilnīgu sabrukumu kara un peckara gados un arī pastāvīgās Latvijas laikā. Arī pirms saimnieciskās krīzes lielā daļā mūsu rūpniecības bija vērojams stabilitātes trūkums un nesamērība. Aizsargmuitu un kontingentu pavēni attīstījās tādas rūpniecības, kas vienīgi vai vismaz galvenā kārtā pārstrādāja importētas izejvielas un pusfabrikātas. Bez šaubām, ļoti svarīga — un tā arī vienmēr paliks svarīga — ir rūpniecības grupa, kas pārstrādā mūsu zemes izejvielas, kā kokrūpniecība, finierrūpniecība, celulozes, papīra, pārtikas un garšvielu rūpniecība, ādu rūpniecība un pa daļai arī tekstilrūpniecība un keramika. Otrā grupa, kas galvenā kārtā bazējas uz importētām izejvielām un pusfabrikātiem, kā gumijas rūpniecība, ķīmiskā rūpniecība, metālirūpniecība, mašīnu rūpniecība, un arī tekstilrūpniecības lielākā daļa strādā un var attīstīties tikai tad, ja tai dod dažreiz pat nesamērīgu aizsardzību. Šī grupa uzstāda arī augstas fiskālas prasības, jo aizliedzot vai kavējot šo fabrikātu importu, ievērojami samazinās valstij mūitas ienākumi. Šie rūpniecības uzņēmumi ir uzauguši pirmskara gados ar pārāk plašām fabriku ēkām, bet šim rūpniecībā nācās un nākas arī darboties daudz šaurākos apstākļos, un tādēļ arī to attīstības iespējas ir ļoti aprobežotas.

Tieši saimnieciskās krīzes gadi spilgti norādīja uz mūsu rūpniecības vajām pusēm un nepieciešamību novadīt mūsu rūpniecības attīstību uz veselīgākiem pamatiem un ceļiem. Ja pagājušos krīzes gadus mūsu rūpniecība pārdzīvoja bez smagākas katastrofas, tad par to jāpateicas tam, ka mūsu rūpniecība strādāja galvenā kārtā iekšējam tirgum, un valdībai ar mūitu un importa kontingentu palīdzību bija iespējams krīzes gados pasargāt mūsu rūpniecību no grauļošām sekām. Lai gan 1932. gadā nodarbinātība mūsu rūpniecībā bija noslīdējusi uz 62.000 personām un ražojumu bruto vērtība sasniedza tikai 285 milj. latu, tomēr vēlākos gados mūsu rūpniecībai bija iespējams atgūt krīzes sakumā zaudēto un pat atzīmēt tālākus un ļoti ievērojamus sasniegumus.

Man tomēr šeit jāatzīmē, ka līdztekus šīs aizsardzības politikas pozitīvam sekam priekš mūsu rūpniecības, izpaudās arī dažas citas, mazāk iepriecinošas parādības. Importa režīma aizsardzība no vienas pusēs ir paplašināti jau pastāvošie uzņēmumi, atverot tajos pat jaunās nozares vai paceļot produkciju. Bet līdztekus jau pastāvošiem dibinātajiem vesela rinda gluži jaunu pasākumu agrāk importēto ražojumu pa-

gatavošanai iekšzēmē. Un bieži vien jaunie uzņēmumi centās darboties nozarēs, kurām nav dabiska pamata mūsu zemē. Ir arī gluži dabīgi, ka šie jaunie uzņēmumi pa lielāku daļu darbības sākumā ietilpa mazo uzņēmumu grupā. Šie uzņēmumi ražoja un ražo fabrikatus ar tik šauru patēriņu vietējā tirgū, ka tiem arī nākotnē nav paredzama paplašināšanās un attīstības iespēja. Caur to tāpat, kā es jau augstāk minēju par tirdzniecības sadrumstalošanu, arī rūpniecībā mums ir izveidojušies daudzi sīkuzņēmumi, kas ražo tipiskas standartpreces un tādās nozarēs, kur to ražošanas raksturs diktē ļoti lielu uzņēmumu pastāvēšanu. Rezultāts ir tas, ka mūsu rūpniecība atstāj neapmierinātus ļoti daudzās kvalitātes un cenu prasības, kādas mūsu patērētājiem ir tiesības uzstādīt mūsu rūpniecībai, vēra ņemot ārējo ražojumu attiecīgās cenas un kvalitātes īpašības. Attīstās arī neveselīga un bieži neattaisnojama savstarpēja sacensība, kas saistīta ar kalkulācijas nedrošību un nesolidu ražošanas papēmienu veicināšanu.

Atsevišķos periodos arī pirms tagadējās valsts iekārtas ir diezgan daudz darīts rūpniecības sekmēšanai, izlietojot visas iespējas, ko dod muitas un dzelzscelņu tarifu politika, labvēlīga kredītu un nodokļu politika un rinda citu saimniecisku akciju, bet visai šai rīcībai tomēr bija epizodisks raksturs. Ar 1934. gada 15. maija pārvērtībām arī mūsu rūpniecībai sākās jauns periods, — varētu teikt — arī mūsu rūpniecība tika ievadīta plansaimniecības posmā. 1936. g. jūlija Likums par rūpniecības un amatniecības uzņēmumiem grib radīt tādus apstākļus, lai valsts vara varētu ietekmēt rūpniecības veidošanos tādos apmēros un virzienos, kā to prasa valsts un tautsaimniecības, bet arī pašas rūpniecības objektīvas un pareizi tulkotas intereses. Likuma nolūks, īsi to formulējot, ir tas, lai mēs panāktu tādus apstākļus, ka mūsu rūpniecība varētu iespējami lēti ražot augstas kvalitātes preces. Pašreiz ievadītie darbi par rūpniecības un amatniecības atļauju pārražošanu, ko laikam varēsīm noslēgt tikai 3—4 gados, pārveidos arī mūsu rūpniecību un dos tai veselīgus darbības un attīstības pamatus. Iesumā es gribu skicēt mūsu nodomus šī darba izvešanai.

Mēs katrā ziņā gribam novērst rūpniecības tālāku sadrumstalošanās procesu. Sadrumstalošanās process turpinājies vēl līdz 1936. gadam, to ieskaitot. Lielākos uzņēmumos, kas nodarbinā vairāk par 50 strādniekiem, nodarbinātība gan ir cēlusies, bet mazākos uzņēmumos, lai gan to skaits ir pieaudzis, nodarbināto personu skaits uz katru uzņēmumu ir krities. Visas rūpniecības caurmērā 1930. gadā statistika uz vienu uzņēmumu atzīmē 24 personas, bet 1934. gadā 19 personas un 1936. gadā — vairs tikai 18 personas.

Otrām kārtām, mums nāksies ierobežot rūpniecības pārāk straujo attīstību Rīgas administratīvās robežās. Statistika rāda, ka no katriem 100 uzņēmumiem 61 uzņēmums novietots pilsētās, bet 39 uz laukiem. Šī attiecība būtu gluži pieņemama, ja neņemtu vērā uzņēmumos nodarbināto strādnieku skaitu. Pēc nodarbināto personu skaita pilsētu pārsvars rūpniecībā ir nopiedošs. No 1936. gadā rūpniecībā nodarbinātam 101.000 personam 88% bija nodarbināti pilsētu rūpniecības uzņēmumos un pie tam vislielākā daļa tieši Rīgā. Mūsu galvaspilsētā 1936. gadā reģistrēti 2.018 rūpniecības uzņēmumi ar 66.618 nodarbinātajām personām, kas sastāda apmēram 2/3 no nodarbināto personu skaita. Te nu mēs redzam, ka Rīgas relatīvais svars rūpniecībā pašreiz ir nesamērīgi liels un ka katrā ziņā Rīgas nozīmes pieaugšana rūpniecībā tālāk nebūtu pieļaujama.

Novērojama arī parādība, ka atsevišķu rūpniecības uzņēmumu ražošanā trūkst organiskās sakarības. Tā bieži sastopami gadījumi, kur viena un tai pašā uzņēmumā līdztekus, piemēram, pārtikas vielu ražošana, konstatējama arī darbība pilnīgi nesakarīgā apakšnozarē, teiksim — metalrūpniecībā. Šāda parādība, pēc maniem ieskatiem, turpmāk novēršama, un atsevišķu rūpniecības uzņēmumu ražošana ir koncentrējama uz organiski radnieciskām nozarēm.

Nospaužot mūsu rūpniecības tālākās attīstības apjomus un pamatus, priekšroka tiks dota rūpniecības nozarēm, kuru pastāvēšanai mūsu zemē ir dabīga bāze. Mēs veicināsim arī tādās rūpniecības nozarēs, kuru eksistencei prasa mūsu valsts aiz-

sardzības intereses. Katrā ziņā priekšplanā ir jāizbīda daudzkārt pārrunātā rūpniecības racionalizēšanas problēma. Tāpat arī pakāpeniski jārealizē rūpniecības ražojumu standartizācija un mūsu rūpniecības mehanizācija un enerģijas piegāde. Atsevišķi minot, būtu arī jāpiegriež lielāka vērība mūsu eksporta rūpniecībai, it sevišķi kas zīmējas uz koku, celulozes, papīra un lina rūpniecības tālāku izkopšanu.

Noslēdzot šo daļu, es gribētu atzīmēt arī Latvijas kredītbanks lomu valdības rūpniecības politikas sekmēšanai. Lai sekmētu rūpniecības ražojumu kvalitātes paaugstināšanu un ražošanas salīdzināšanu, Latvijas kredītbanka ir pārveidojusī vairākas lielas fabrikas dažādās nozarēs. Es te minēšu „Vairogu”, „Aldari”, „Laimu”, „Kieģelnieku”, „Sausiņš un biedrs”, „Degviela”, „Rīgas vilnas rūpnieku”, „Asimaki”. Visi šie uzņēmumi ir tādi, kuŗu nozīme un svars attiecīgās rūpniecības nozarēs nākotnē būs izšķirjošs un noteicošs.

Katrā ziņā tas, ko šie teicu par tirdzniecību, attiecināms arī uz rūpniecību. Arī šeit mums nav vajadzības izsaukt strauju lūzumu un izvest asas reformas. Mēs varam arī šai virzienā iet un iesim pakāpenisku evolūcijas ceļu.

Būtu lieki man šeit uzsvert kuģniecības lielo nozīmi mūsu valsts un tautas saimniecībā. Mūsu jūras tirdzniecības flote, nevienu vietējā, bet arī starptautiskā mērogā ņemot, ir jau liela vienība un jūtami paplašinās. Uz 1937. gada 1. novembri mūsu tirdzniecības flote bruto tonaža ir atkal paaugstinājusies par 9000 tonnām, salīdzinot ar 1936. gadu. Ja agrākos gados bija gadījumi, kad pie pāļa bija piesieta turpat puse mūsu jūras tirdzniecības flotes, tad tagad es varu teikt, ka visas aizjūras tirdzniecībai derīgās vienības pilnos apmēros ir darbā.

Latvija ir sena kuģniecības valsts. Tā tad ir dabīgi, ka mūsu tautsaimniecībā jau Krišjāņa Valdemara uzstādītie lozungi ir attaisnojušies un vecais princips: „Latvijā, brauciet jūrā, krājiet zeltu pūrīnā” paliek nemainīts līdz šai dienai.

Kuģniecības peļņa pašlaik ir stipri augsta, un tāpēc es gribu šai kongresā atgādināt arī mūsu kuģu īpašniekiem un redzētājiem, ka labie laiki ir dabīgi mainās ar sliktākiem, un tagadējo laikmetu vajadzētu ar vislielāko skubu izmantot, lai nokārtotu agrāko gadu parādus un saistības. Tāpat tagadējo labvēlīgo konjunkturu vajadzētu izmantot rosības paplašināšanai un kuģu uzlabošanai. Mūsu jūras tirdzniecības flotē vēl vienmēr ir trūkumi, kas neatbilst tagadējā laika prasībām. Kapitāla ieguldījums jaunās tirdzniecības kuģos, kaut arī tas neatmaksājas dažos mēnešos, tomēr kā ilgtermiņa kapitāla ieguldījums sevi attaisno pie visiem apstākļiem jo bagātīgi.

Pirmajā tirgotāju un rūpnieku kongresā pirmo reizi uzstājas līdz ar mūsu vienotā namsaimnieku saimē. Tirdzniecības un rūpniecības kamerā kā palīgorganizācijas pašlaik jau pilnos apjomos ietilpst 23 mūsu namsaimnieku biedrības. Piecās pašlaik notiek pārkārtošanās process, kas nepieciešams organizāciju viengabalainībai un gludai sadarbībai ar Tirdz. un rūpn. kameru. Man gribētos tādēļ teikt, ka mūsu namsaimniecība tagad ir atradusi sen gaidīto interešu kopību, savas nozares apziņu un iekļaušanās vietu visā mūsu valsts saimniecībā. Valsts saimnieciskā organizācija namsaimniekiem iekļaujas tikpat cieši un loģiski, kā tirgotājs un rūpnieks. Tie kapitāla ieguldījumi, ko namsaimnieks izlieto būvniecībai, tas būvniecības materiālu patēriņš un izlietojamais darba roku skaits, kas vajadzīgi pilsētu būvniecībai, kuŗa pēdējos gados straujā tempā attīstās, ir visai svarīga sastāvdaļa visā mūsu ražošanas procesā.

Es zinu, ka ir dažas lietas, kur namsaimnieka daļa jūtas it kā neapmierināta ar valdības vai atsevišķu valsts iestāžu rīcību. Pirmā kārtā šeit varētu būt runa par nodokļiem. Es gan gribētu teikt, ka lielākai daļai namsaimnieku nebūtu iemesla šeit sūdzēties. Agrākais likums pie ienākuma nodokļa aprēķināšanas atstāja vajā daudzās šāndurvināšanas, pa kuŗām tieši namsaimnieku mazākā daļa prata izvairīties no nodokļiem, kādi viņiem pēc likuma gara un satura būtu jāmaksā. Pārkārtojumi ienākuma nodokļa likumā ir gan negatīvi skāruši šo vienu namsaimnieku daļu, bet indirekti viņi devuši ievērojamus atvieglojumus tai namsaimnieku daļai, kas jau agrāk, nevēlēdamies izvairīties, ir maksājuši ļoti augstu ienākumu nodokli.

Otrs jautājums, ar kuŗu namsaimnieki nav bijuši apmierināti, ir cenu inspektora iekļaušanās centrālās apkures un ūdens jautājumos. Es te gribētu teikt, ka administratīvās varas iekļaušanās privātsaimniecībā var vadīties tikai no vidējām, no caurmēra, kaut arī ļoti rūpīgi apsvērtām kalkulācijām. Šāda iekļaušanās nebūtu vajadzīga, ja arī jūsu saimē nebūtu elementu, kas izmanto savu stāvokli neattaisnojamas peļņas kāres apmierināšanai. Ja noteikta vidējā mēraukļa, ir dabīgi, ka būs vienā otrā gadījumā cietēji, kuŗu namu iekārta attaisno augstākus ekspluatācijas izdevumus, bet tikpat labi es varu teikt un droši apgalvot, ka būs un ir arī peļņitāji. Valsts no savas puses ir tālu gājusi pretim namsaimnieku interesēm, garantējot koka cenas tādā līmenī, kas nevien ir taisnīgas, bet nozīmē koka tirdzniecības firmām atteikšanos no jebkādas tirdznieciskas peļņas, kādu varētu gūt uz konjunktūras svārstībām. Apsverot šo jautājumu vēlreiz un jo vispusīgi, es varu sacīt, ka esmu saņēmis priekšlikumu koka cenu pazemināt par Ls 5,— uz tonnu. Šim priekšlikumam esmu piekritis un god. namsaimnieki sākot ar 1. decembri koku namu apkures vajadzībām pie a/s „Ogle” varēs iepirkt par 55 latiem tonnā.

Noslēdzot es gribētu drusku pakavēties pie mūsu tirdzniecības un rūpniecības attīstības iespējām nākotnē. Rūpniecības un amatniecības nozīmi, ja mēs sīkāk analizējam 1935. gadā izvesto tirdzniecības un rūpniecības skaitīšanu, mēs jo spilgti varam skaitļu rindās atrast. Mūsu zemē darbojas apmēram 50.000 rūpniecības un tirdzniecības uzņēmumu, kuŗos nodarbinātas apmēram 160.000 personas. Tirdzniecībā, ieskaitot pašus īpašniekus un ģimenes locekļus, kas tajos darbojas, ir nodarbinātas apmēram 101.000 personas. Kopā tā tad pie 260.000 personas atrod darbu un maizi tirdzniecībā, rūpniecībā un amatniecībā. Tā ir apmēram 1/3 daļa no lauksaimniecībā saistīto personu skaita.

Lauksaimniecības ienākumu nozīme atsevišķos gados svārstās starp 35 līdz 40% no visas tautas kopīgā ienākuma. Pēdējo gadu salīdzinājumā ir konstatējama lauksaimniecības lomas neliela samazināšanās, kas izsaukta galvenā kārtā ar tirdzniecības, bet sevišķi rūpniecības ienākumu straujo pieaugšanu pēdējos gados. Rūpniecības un amatniecības ienākumi 1933. gadā jārēķina uz 174,5 milj. latu, 1936. gadā tie jau bija pieauguši uz 270 milj. latu. Tirdzniecības ienākumi 1933. gadā bija 105 milj. latu, bet 1935. gadā — 128 milj. latu. Līdz ar to 1935. gadā rūpniecības un amatniecības ienākumi līdzinājās 24,5%, bet tirdzniecības ienākumi — 13,1% no kopīgiem tautas ienākumiem. Lai gan lauksaimniecībā nodarbināti apm. 60% no aktīvo Latvijas iedzīvotāju skaita un rūpniecībā un tirdzniecībā kopumā tikai 23%, rūpniecības un tirdzniecības kopējie ienākumi 1935. gadā līdzinās 37,6% no visas tautas ienākumiem, bet lauksaimniecības ienākumi tikai 35,4%. Pēdējais arī pilnīgi saprotams un izskaidrojams ar lauksaimniecības ražošanas īpatnībām. Bet arī rūpniekiem un tirgotājiem jāsaprot lauksaimnieku grūtais stāvoklis un tas apstākļi, cik viņi saņem ārkārtīgi zemu procentu no ieguldītā kapitāla un vērtībām. Arī darbs pats par sevi, bez šaubām, ar maziem izņēmumiem, ir grūtāks lauksaimniecībā nekā tirdzniecībā un rūpniecībā. Jāpastrīpo arī tas, ka pēdējos gados rūpniecības ienākumi uzrāda strauji augošu tendenci. Saskaņā ar statistiskiem datiem, rūpniecības ienākumi, kas izteikti rūpniecības neto produkcijas vērtībā, 1935./36. gadu salīdzinājumā, pieauguši no 205,6 milj. latu uz 217,5 milj. latu.

Tirdzniecības un rūpniecības tālākā attīstībā nākotnē taisni latviešu uzņēmības sektoram stāv priekšā lieli uzdevumi un arī attīstības iespējas. Nekāda loģika un morale neattaisno stāvokli, ka latvietim arī turpmāk tiktu atstāts tikai samērā grūtais zemes arāja darbs, bet ka to izlēgtu no sava darba augļu pārstrādāšanas un tirdzniecības ar tiem. Mēs esam un arī turpmāk būsim, kā to mūsu Valsts Prezidents ir atkārtoti teicis, taisnības valsts, bet šai taisnībai jābūt vispārējai un priekš visiem rakstītai. Es to šeit gribētu attiecināt uz latviešu uzņēmības sektora pastiprināšanu mūsu tirdzniecībā un rūpniecībā nākotnē.

Līdz šim mūsu rūpniecībā un tirdzniecībā arī ne visur veikalnieciskie papēmiņi un etika atbilduši laikmeta prasībām. Tirgotājam un rūpniekam jābūt

taisnīgam veikalniekam preču apmaiņas un ražošanas procesā. Taisnīgam būt, es domāju, šai gadījumā nozīmētu to, ka tam jāprot atteikties no nenormalas un neapvaldāmas tieksmes uz iedzīvošanos, bet peļņai jābūt normalai tai ziņā, ka tā dod iespēju iztikai un iespēju uzņēmības paplašināšanai. Mums nebūtu līdzēts ar to, ka konjunktūras vai nesaudzīgas apstākļu izmantošanas dēļ atsevišķi uzņēmēji gūtu ārkārtēju peļņu. Sevišķi jauni ir tas, ja šādu ārkārtēju peļņu iegūst un to atrauj ražošanas procesam, izlietojot nerazīgiem mērķiem. Šajā jautājumā it sevišķi latviešu uzņēmēji vēl daudz var mācīties no sveštautiņu komersantiem.

Pirms daudziem gadiem pazīstamais Džons Rokfellers ir teicis: „Es uzsāku savu ceļu ar skaitļiem. Ja kāds jauns cilvēks grib veikalnieciskā darbībā uz priekšu tikt, tad tam nepieciešami krāt skaitļus un vēlreiz skaitļus un tos attiecīgi novērtēt.” Katrai veikalnieka darbībai ir nepieciešama sīka tirgus analīze. Jo kas tad ir tirgus? Praktiski ņemot, zināmas preces tirgus ir to personu kopība, kas grib un ir spējīga šo preci pirkt. Tagadējais saimnieciskais vai veikalnieciskais temps neatliekami prasa pārzināt ne tikai vietējo, bet arī rajonu tirgus un ārējo tirgu apstākļus. Katrai tirgus analīzei jāsaķas ar statistiskiem pētījumiem. Statistika pieder pie modernas saimniecības nepieciešamākiem darba rīkiem.

Lai gan mūsu ārējā tirdzniecība, kā to iepriekš dzirdējām, uzrāda ļoti ievērojamu progresu, tomēr mēs neesam izmantojuši visas iespējas un vēl vienmēr mums ir pamats sūdzēties par atsevišķo uzņēmumu un tirgotāju pasīvīti. Bieži vien mēs neesam izmantojuši priekšrocības un iespējas, ko mums dod saimnieciskie līgumi. Bet katrs gads arī šai ziņā rāda progresu. Un sevišķi daudz šeit darījusi Tirdzniecības un rūpniecības kamera, informējot tirgotājus par tirdzniecības apstākļiem ārēm un ārējos tirgos.

Mūsu tirdzniecības un rūpniecības attīstībai ir viena liela un dabīga priekšrocība, kas savā ziņā atver zemes bagātību trūkumu. — tas ir mūsu izdevīgais ģeogrāfiskais stāvoklis. To iespējams izmantot vairākos virzienos. Pirmkārt, mēs varētu būt dabīgas ģeogrāfiskās satiksmes ceļš ar plašo Krievijas aizmuguri, mēs varam spēlēt lielu lomu arī transita satiksmē ar citām valstīm. Daža laba no mūsu rūpniecības nozarēm ir atkarīga no ārējo izejvielu un ārējo tirgiem. Šeit mūsu zemes dabīgo priekšrocību izmantošana ērtas un lētas satiksmes ziņā dod neatsveramus labumus mūsu produktīvo spēku attīstībai. Pašreizējais pasaules tirgus apstākļos satiksmes problēma ir tikpat svarīga kā ražošanas jautājums. Mums šai ziņā ir daudz vēl neizmantoju iespēju. Šeit vēl daudz uzdevumu un pienākumu ir mūsu eksporta rūpniecībai un arī tirdzniecībai. Vēl daudzreiz mūsu ražojumi aiziet uz aizjūras valstīm ar tuvāko kaimiņvalstu starpniecību. Laiks ir pamazām iemācīties arī šai ziņā strādāt bez liekiem starpniekiem, lai liekais peļņas procenti, ko starpnieks paņem, paliktu mūsu pašu tirgotāju uzņēmumā.

Beidzot es gribu aizrādīt, ka rūpniecības un tirdzniecības attīstībā jo lielu lomu turpmāk spēlēs mūsu zemes bagātību pētīšana. Ja arī mēs neesam bagāti ar tā saucamiem populāriem izrakteņiem — akmenglēm, dzelzs rūdām un tamlīdzīgam lietām, tad tomēr enerģiski ievadītā zemes bagātību pētīšana jau līdz šim ir devusi ļoti labus un pat pārsteidzošus rezultātus. Mūsu pētīšanas darbi pat aptuveni vēl nav noslēgti un vēl var dot daudz jauna. Bet arī jau tagad panākumi un pētījumi ir tādi, kas ļoti iepriecina.

Mūsu plašie kūdras purvi izrādās par gandrīz neizmējamu siltumtechnikas un enerģijas rezervi. Līdzšinējā pētīšana, līdztekus ar modernas un racionālas kūdras izmantošanas iespēju noskaidrošanu ārēm, jau tagadējā stadijā rāda, ka kūdras nozīme izmantošanai nevien lauksaimniecībā, bet arī rūpniecībā var būt ļoti plaša mūsu zemē. Arī mūsu māla, kaļķakmeņa un smilts izmantošana ir atvērta un vēl varēs turpmāk atvītot daudzās no ārēm līdz šim ievestas preces. Kaļķu un dolomīta, tāpat ģipsa pielietošanas iespējas rūpniecībā un lauksaimniecībā turpmākos gados vēl var daudzkārt pastiprināties.

Vietu par sevi iņem tās enerģijas rezerves, ko mums dod un var dot „balta ogle” — ūdens spēks. Enerģijas piegādes atrisināšanu lielākos apjomos esam jau ievadījuši ar Ķeguma būvi.

Taisni pēc diviem gadiem varam paredzēt, ka šī spēkstacija sāks darboties un ienesīs mūsu zemē 180 milj. kW jaunas enerģijas. Kēgums ir grandiozākais, bet tomēr tikai pirmais solis iepretim „baltās ogles” rezervju izmantošanai.

Te isumā es gribēju skicēt, cik svarīga nozīme mūsu zemē ir tirdzniecībai un rūpniecībai. Ir, protams, nepieciešams uzturēt zināmu līdzsvaru starp tirdzniecības un rūpniecības nodarbiņu un lauksaimniecību un arī citiem nodarbošanās veidiem. Valsts saimniecības politikas pamatmērķis ir tautas materiālo apstākļu un labklājības celšana visās nodarbiņās nozarēs. Daudz kas

ir jau darīts, bet vēl daudz darba un pie tam grūta darba ir jādara. Es gribētu no-beigt citējot mūsu Prezidenta gramatu „Kas un kā jādara”, kur 7. lapas pusē es lasu sekojošo: „Un grūtais darbs, kas mūs gaida, kļūtu vieglāks, ja mēs mācētu labāk saprasties, ja neceltu paši mākslīgus valņus pašu starpā, bet censtos nolīdzināt tos, ko vecais mantojums mums atstājis. Tā visvieglāk mums nāksies paturēt savu brīvību un neatkarību, ja arī dažkārt būs jāstrādā sakostiem zobiem, un jāpārplūna nebūs mūsu tiesa”.

Uz jaunām sekmēm, uz jauniem panākumiem!” LTA.

Zemkopības ministra J. Birznieka runa 1. sēkļu, labības un pārstrādājumu izstādes atklāšanā š. g. 26. nov.

Lauksaimnieki un visi tie, kas no laukiem nākuši un laukos auguši, zina, ka lauksaimnieku panākumi ir ļoti lielā mērā atkarīgi no labas sēklas. Sakamvards „ko sēsi, to plausi” katru saimnieku pavada pavasari druvā. Mēs arī zinām to lielo rūpību, kāda pēdējos 20 gados mūsu lauksaimniecības mašīnu koplietošanas un citās lauku biedrības parādīta, lai lauksaimniekam patiesi dotu iespēju sagatavot labu sēkļu savai druvai. Mums ir vairāki simti mašīnu koplietošanas biedrību ar daudzām mašīnām, kādas 25 gadus atpakaļ mūsu zemē redzēja tikai lielās pilsētās. Šo biedrību tikls pārklāja mūsu pagastus ļoti lielā mērā ar valsts atbalstu. Mums ir pagasti, kur strādāja pat vairākas mašīnu koplietošanas biedrības, uzlabojot tani pašā pagastā iegūto sēklas materiālu, atbrīvojot sēkļu no nezālēm, no liekiem piemaisījumiem, jo arī bez jaunas sēklas var panākt nākamā sējas materiāla ļoti jūtam un redzamu uzlabojumu.

Sēkļu izstādes pie mums ir jauna lieta. Pirmais celmlauzis šinī darbā ir bijis mūsu visu pazīstamais Enzelīna kungs ar savu Baltijas lauksaimniecības biedrību Valmierā. (Aplausi.) Baltijas lauksaimniecības biedrība jau daudzus gadus atpakaļ ir sapratusi, ka ne tikai laba zemes izstrādāšana, ne tikai lieli maksīgo vai dabīgo mēslu daudzumi palīdz celt ražas, bet ka ražas labumu noteic arī sēklas materiāls. No šī viedokļa Baltijas lauksaimniecības biedrība pirmā ir savā darbības rajonā piegriežusi plašu vērību sēklas materiāla uzlabošanai.

1933. gadā Valsts Prezidenta kungs uzdeva Zemkopības ministrijai un vēlāk arī Lauksaimniecības kamerai turpināt Baltijas lauksaimniecības biedrības Valmierā iesāktu darbu un izveidot to valsts mērogā. Pateicoties šim Prezidenta kunga ierosinājumam mēs šodien arī esam sapulcējušies pirmajā Latvijas sēkļu izstādē. Ir pats pēdējais laiks, ka tāda izstāde pie mums tiek sarīkota, jo lauksaimniekiem ar 1938. gada sējas sākšanos ir uzlikts liels un svarīgs pienākums — pavairot un pacelt lauksaimniecības ražu daudzumus visās nozarēs. Ja mēs jautājam, vai mēs varam būt pilnā mērā apmierināti ar saviem līdzšinējiem ražu daudzumiem, ko mēs noņemam no savas vērtīgākās — ariamās zemes, — tad jāsaprot, ka mēs ar daudzām kultūrām varam būt apmierināti, bet ar ļoti daudzām mēs apmierināti būt nevaram. Ja mēs paskatāmies tikai uz savu 2.150.000 ha lielo ariamzemes platību — kā šī lielā platība tiek izmantota, — tad mēs redzam, ka tur ir daudzas tādas kultūras, kuŗu ražu daudzumi ir vairāk kā neapmierinoši. No 1 ha mēs izkuļam caurmērā 11 kvintālu ruzdu. Šis nav ievērojams daudzums, bet tomēr varētu ar to samierināties; tas ir tikai nedaudz vairāk par 24 pudēm no pūrvielas — tani pašā laikā, kad mums ir tūkstošos skaitamas tas saimniecības, kas izkuļ 50, 60 un vairāk pudus no pūrvielas.

Tāds pats stāvoklis ir arī ar kviešiem. Kvieši mums dod caurmērā vēl zemākas ražas. Arī miežiem ir samērā tāds pats stāvoklis — 20—24 pudī no pūrvielas. Bet auzas, kuŗas aizņem 340.000 ha lielu ariamzemes platību, dod ārkārtīgi niecīgu ražas ieguvumu — caurmērā 8 kvintālus, bet Latgalē tikai 6 kvintālus no ha, tā tad nepilns 15 pudus no pūrvielas. Dabīgi, ja tik liela daļa mūsu labākās ariamzemes ir aizņemta ar tik neienesīgu, maz ražojošu kultūru, — tad arī lauksaimnieku ienākumi nevar būt ievērojami un augsti. Tamdēļ ir jāmeklē līdzekļi, kā šīs ražas celt, sevišķi tagad, kad Valsts Prezidenta kungs lielajās zemnieku dienās un Pļaujas svētkos šogad pateica, ka lauksaimniecības labklājības pacelšanai ir tikai viens galvenais ceļš, blakus tiem citiem ceļiem, kas jau no valdības ir nosprausti, veidoti un

uzturēti, un tiks uzturēti arī uz priekšu — tā ir ražas pacelšana par 50%.

Ja mēs apskatām savu tagadējo caurmēra ražu, tad jāsaprot, ka patiesi nav ļoti lielu grūtību pie sistematiska, neatlaidīga darba ražu pacelšanu arī panākt. Mēs piedzīvojam, ka dažos gados mūsu lauku ražas ir vairāk kā apmierinošas, bet ir arī gadi — kāds bija 1935. gads, un tādu gadu ir daudz, — kad ražas ir ļoti zemas. Bez tam mēs novērojam, ka dažādos gados ražas ir ļoti nevienlīdzīgas. Mēs esam meklējuši cēloņus, kas izsauc šo ražu tik nevienādo līmeni gads gadā. Meklējot šos cēloņus, mēs esam atdūrušies uz vienu ļoti svarīgu apstākli — ka šīs ražas svārstības nav visās saimniecības vienādās. Daudzās saimniecības ražas svārstības ir ļoti mazas arī vissliktākajos gados, kad klimatiskie apstākļi ir neizdevīgāki, kad nokrišņu ir vai nu par daudz, vai par maz. Labās saimniecības ražošanas līmenis turas zināmā augstumā gandrīz vienmēr. Salīdzināsim šīs labās saimniecības ar vidējām un sliktām. 1936. gadā labā saimniecībā ir ražots pāri par 21 kvintālu ruzdu no ha; vidējā vai caurmēra saimniecībā — tikai 11 kvintālu; valsts saimniecības ražoti 24 kvintāli. Tie nav teoretiski aprēķināti, bet gan pēc gramatām konstatētie, kļētis iebertie labības daudzumi. Visās valsts saimniecībās, kuŗās mums ir bijis iespējams izvest stingrus pētījumus un ražu salīdzinājumus, mēs redzam, ka ražu svārstības gan ir, bet tās nav tik lielas. No tā mēs nākam pie pārlicības, ka pašam saimniekam ir iespējams stiprā mērā turēties pretim nelabvēlīgiem klimatiskiem apstākļiem. Pilnā mērā šos apstākļus pārvarēt gan nav cilvēka spēkos, ja arī ņemam palīgā visus zinātnes ieguvumus; nav iespējams, piemēram, sagādāt maksīgo lietu, kaut gan Eiropā pēdējos gados domā, ka arī šis apstākļi ir pārvarams. Mēs tomēr pašreiz pie šī pētījuma neesam stājušies un nedomājam to darīt. Bet mēs domājam izmantot visus labvēlīgos apstākļus, kas lauksaimnieka rīcībā var tikt doti, lai izlietotu visas iespējas ražu celšanai un noturēšanai vienādā līmenī. Un viens no galveniem līdzekļiem šē ir un paliek labs, saimniecības vietai un zemei atbilstošs sēklas materiāls. Laba, tīra, zemes fizikālām īpašībām atbilstoša sēkla jau ir zināma garantija, ka rudenī saimnieks var cerēt iegūt pēc iespējas labāku ražu.

Bet tani pašā laikā mēs arī pasakām, un visiem tas ir jāzin, — ka arī labs sēklas materiāls pats par sevi vien neko nenozīmē, ja zeme būs pilna ar nezālēm, ja tā būs neizstrādāta, netīks laikā kopta, laika aparta un apsēta; tad arī labais sēklas materiāls šeit nevarēs palīdzēt. Arī lauksaimniecībā, tāpat kā ikvienā citā ražošanas nozarē, ikviena vismazākais un sīkākais darbs veicina pašā galvenā darba labu izdošanos.

Sēklas sagatavošana ir viens no visgrūtākajiem darbiem, tamdēļ ka mūsu ražošana neatrodas tikai dažu desmitūkstošu saimniecību rokās, mūsu ražošana atrodas 270.000 atsevišķu saimnieku rokās. Šim saimniecībām bieži vien ir grūti savas turības, ģeogrāfiskā stāvokļa un vispār savas rociņas dēļ vienmēr atrast un dabūt vislabāko sēklas materiālu. Tamdēļ mums ir arī jāreķinās ar to, ka uz priekšu iešana un bieži vien labi nodomātie un apsvērtie caurmēra aprēķini ne pilnā mērā visi var izdoties. Bet neatlaidīgi, arī šos apstākļus apsverot, mēs savu darbu varam veikt un palīdzēt atsevišķiem novadiem arvien lielāka mēra tikt pie tāda sēklas materiāla, pie tādām labības šķirnēm, pie tādām sakņu kultūrām, kas viņu saimniecībām ir visvairāk piemērotas un pieejamas. Mēs jau šinī gadā, iepērkot labību no atsevišķiem novadiem, nācām pie atzinās, ka, ja kāds novads būs lietojis tādu sēkļu, kas viņa saimniecību zemei ir visvairāk piemērota, kas ir visvairāk piemērota tiem apstākļiem,

kādos te ražošanai ir jānotiek, — tad no tā ļoti liela mēra atkarīgas arī šo saimniecību ienākumi un arī visas mūsu tautas saimniecības kopējais labums.

Šogad mums nepieredzētā mēra izsala ziemas kvieši. Kad mēs meklējam pēc cēloņiem, tad atradām, ka mēs, dzidamies tikai pēc maksimāli augstām ražām, bijām aizmirsuši, ka mūsu klimats ir ļoti ass un ka ar mūsu klimatiskām grūtībām ir jācinās arī visiem tiem, kas grib palīdzēt celt mūsu zemes ražas. Graudi un augi, kas dod ļoti labas ražas, ne vienmēr ir tikpat izturīgi ziemā un pavasarī pie sala un aukstiem vejiem. Tagad mums ir pienākusi klāt jauna mācība, — ka blakus lielām ražām mums jāprasa no augiem arī liela izturība.

Šogad mēs piedzīvojam vēl vienu lielu pamācību savam turpmākam darbam — ka ne tikai stiebraugiem, bet arī saknēm mums jāizvēlas laba un izturīga sēkla. Zemkopības ministrijā šogad no neskaitamām dārzsaimeniecībām un koku skolu īpašniekiem ienāca sūdzības un žēlošanās, ka viņi jau diezgan lieli, dažus gadus atpakaļ uzpotētie kociņi ir galīgi izsaluši; lai nu valsts sniežot palīdzību, jo viņi esot nonākuši grūtībās. Bet mēs redzējām, ka šiem kociņiem nebija vis nosaluši kroņi, kas bija uzpotēti no augstvērtīgām koku šķirām, bet izsalušas bija saknes. Turpmāk mēs augļu kociem potcelmus neatļausim audzēt vairs no ikvienas sēklas. Un kad mēs meklējam, no kurienes šo kociņu sēklas ir nākušas, tad bieži izrādījās, ka tās nākušas no sulu spiestuvēm, jo tur tās vislētāk dabūjamas. Ikvienam potcelmam ir tomēr jānāk no tāda koka, kas nekādos apstākļos neizsalst; viens no tādiem ir mūsu meža ābols. Mēs visi gribam parasti ārkārtīgā steigā paplašināt savus darbus, mēs gribam katru gadu pārdot vairākus tūkstošus jauno kociņu un aizmirstam rūpēties par to, lai šie kociņi būtu izturīgi. Tagad tam būs jādara gals. Pie sēklas izvēles jāpieņem uzmanīgi — labāk ienāc no droši, nekā ārkārtīgā tempā pie neizdevīgiem apstākļiem. Es to saku tamdēļ, lai dārzkopji jau tagad sagatavotos, ka dārzsaimeniecībām un koku skolām turpmāk nebūs tiesības tirgoties ar kociem, ja viņi nevarēs garantēt, ka celms ir izturīgs pret salu. Tamdēļ es arī visiem minētiem valsts pabalsta prasītājiem pateicu, ka šis pabalsts netiks dots, jo ir labāk, ka kociņi izsalst tagad audzētavā, nekā pēc 10 gadiem kāda lauksaimnieka dārzā; tautsaimnieciski tas ir mazāks posts, jo tas ir iznicis pats sevi. Koku skolu turētājiem un stādu tirgotājiem ir jāatrod iespēja dabūt izturīgu sēkļu. Es domāju, ka no augļu spiestuvēm sēkla tirgū nav laižama, vai arī to varētu izlietot mazāk svarīgām darīšanām.

Tas pats zīmējas uz visiem citiem mūsu lauksaimniecības galveno nozaru laukuģiem. Mums jāatrod iespējas, kā nodrošināt no lopbarības trūkuma tos novadus, kur ābolīnš nepanes aukstās ziemas. Te var palīdzēt tikai pareiza sēklas izlase un izvēle. Sēklkopības izstāde šai ziņā mums var dot ļoti daudz. Labas sēklas iegūšana, kā jau teicu, nav viegla. Laba sēkla vispirms prasa rūpīgu audzēšanu, un tādēļ tā ir arī drusku dārgāka, tā ka bieži viens otrs lauksaimnieks ir spiests atturēties no tās iegūšanas. Bet es gribu pastrīpot, ka par labu sēkļu nekad par daudz nevar samaksāt, turpretim par neizturīgu un apstākļiem nepiemērotu sēkļu mēs vienmēr samaksājam pārkāpīgi. Ja mēs stājamies pie jaunā pienākuma izpildīšanas — ražas celšanas, tad dabīgi, ka mums pirmā vietā ir jāliek sēkla. Šai ziņā arī šī plašā izstāde mums šeit rāda un rādīs, kā turpmāk jārikojas.

Lai kontrolētu nākošo faktisko ražas celšanu, Zemkopības ministrija ir nolēmusi turpmāk lūgt Valsts statistisko pārvaldi grozīt mūsu ražas aprēķinu un salīdzinājumu kārtību. Tagad mūsu ražas tiek salīdzinātas galvenā kārtā pa apriņķiem. Mūsu apriņķi pēc savas platības ir ļoti lieli — vairākus tūkstošus kvadrātkilometru, un ne vienmēr šie apriņķi visi atbilst vienādām zemes īpašībām. Tāpat mēs vienmēr nevaram kontrolēt visu apriņķi uzreiz. Turpretim mūsu agronomiskā palīdzība Lauksaimniecības kamerā ir iedalīta 100 agronomiskos rajonos. Katrā rajonā strādā vai tuvākā laikā strādās agronomi, kas par savu rajonu vienmēr būs nomodā. Tamdēļ mēs arī lūdzam Valsts statistisko pārvaldi, lai viņa savus ražu salīdzinājumus izdarītu pa šiem agronomiskajiem rajoniem. Agronomiskos rajonus varēs pielīdzināt arī

apriņķu robežām, lai nezustu salīdzināšanas iespēja ar iepriekšējiem gadiem. Tad nu no ražu salīdzinājumiem pa agronomiskajiem rajoniem mēs redzēsim, vai kāds rajons ir izpildījis kopējo tautsaimniecisko uzdevumu un pacēlis savas ražas, vai nē.

Šī izstāde ir sarīkota arī tamdēļ, lai vispār mācītu lauksaimniekiem vairot savus ienākumus. Mums visiem ir skaidrs, ka lauksaimnieku ienākumi ir jāceļ, ka viņi nav vēl pietiekoši augsti, lai segtu visas lauksaimniecības tagadējās un turpmākās prasības. To arī nepārprotami pateica Valsts Prezidenta kungs Zemgales izstādē radio klausītājiem un izstādes apmeklētājiem, kad viņš sacīja: Man ir prieks par visu to, ko mēs šeit redzam, bet nav citas iespējas pie visa tā labā tikt, ja mēs nepaceļam savas tautas ienākumus. Tamdēļ arī nācis ražas celšanas ierosinājums, un šī ražu celšana tad arī šodien konkrētā veidā jāiesāk un jāievada jau nākamam gadam. Mūsu lauksaimniecībā nodarbināto ienākumi ir daudz lielāki nekā daudzus mūsu kaimiņos, bet tani pašā laikā arī mūsu dzīves veids, mūsu dzīves prasības ir lielākas. Tamdēļ šī ražu celšana ir vajadzīga kā lauku strādniekam, tā lauksaimniekam, tāpat arī mūsu pilsētu iedzīvotājiem. Lauku labklājības celšana vienmēr iezvana un pavada vispārējās kopīgās labklājības celšanu mūsu zemē, tamdēļ arī lauksaimniecības labklājība ir visas mūsu tautas un valsts lepnums un prieks.

Pēdējā laikā mums nākas bieži vien dzirdēt no patērētājiem, ka sviests ir palicis pārāk dārgs, gaļa palikus pārāk dārga, un ka vispār lauksaimniecības ražojumi paliek tik dārgi, ka patērētājiem grūti pie tiem tikt. Praktiski runājot ir tomēr jāsaprot, ka nekāds vēl mūsu zemē nav palicis dārgs. Ja tas ir arī palicis drusku dārgāks, kā tas ir bijis 2, 3 gadus atpakaļ, tad nav nekādu tiesību nevienam sacīt, ka zemā saimniecības līmeņa cenām ir jāpaliek arī tad, kad visās nozarēs dzīve iet uz augšu. Lauksaimniecības ražojumu cenu kāpšana neatbilst sliktu iespaidu uz tirdzniecību vai rūpniecību, bet gan labu iespaidu, jo arī lauksaimnieka pirktpēja pacelsies, un tai ir jāpaceļas, jo arī ražošanas līdzekļi nav visi palikuši agrāko cenu līmenī. Tamdēļ blakus mūsu lauksaimniecības ražu celšanai paliks un ir jāpaliek arī lauksaimniecības ražojumu cenu politikai. Tā mums ir nodrošināta, un tas atkal par jaunu var mūs tikai pamudināt uz savas labklājības tālāku izveidošanu un nostiprināšanu.

Vispār man gribas pateikt, ka tagadējā augstās konjunktūras laikā mums lauksaimniecības darbiniekiem, nav jāaizmirst tas, ko arī šodien finansu ministra kungs pateica rūpniecības un tirdzniecības vadītājiem un darbiniekiem, — ka tagad ir laiks pēc iespējas sadziedēt visas vecās brūces. Visi iesalušie parādi, visi nenokārtotie maksājumi ir pēc iespējas tagad jānokārtoti, jo mums nav nekādas garantijas un tiesības būt parlicinātiem, ka cenas vienmēr ies uz augšu. Es pieminēju vēl sviesta tirgu. Visu laiku mums ir bijusi pārlicība, ka sviesta cenas iet uz augšu. Par sviestu pasaules tirgū maksāja patiesi jau tādas pat cenas, kādas valdība ir tagad garantējusi lauksaimniekiem, dažas nedēļas par vairāk. Un tagad — no tuvu pie 3 latiem sviesta cena ir divas nedēļas nogājusi atpakaļ uz 2 latiem. Neviens nevar izskaidrot, kā tas cēlies, bet lielajā Anglijas tirgū mēs dabūjam tagad par sviestu nedaudz vairāk kā 2 latus kilogramā. Tas pats var piemēklēt visas citas ražošanas nozares. Tamdēļ mums vienmēr pie ražu celšanās ir jākalculē ne visaugstākās cenas, bet pamatā jāliek pati ražošanas izmaksa. Lauksaimnieki ražu celšanu var balstīt vienīgi uz tam stingrajām cenām, kādas valdība ir noteikusi vairāk kā 20 lauksaimniecības ražojumiem, — 22 lauksaimniecības ražojumiem mums ir cietas cenas, un šīs cenas pilnā mērā nodrošina lauksaimniecības ražošanu. Ja cenu līmenis pasaules tirgū to atļaus, arī šīs cenas nepaliks zemākas kā citur. Daudzi mēdz teikt: mēs varam ruzdu un kviešu ražas pacelt tikai tad, ja par 50% pacelē cenas. Uz tādu stāvokli mēs gaidīt nevaram, ka to jau rādīja piemērs ar sviestu, kuŗa cena 2 nedēļas bija noslidējusi Anglijas tirgū no 150 un 118 šilīņiem. Tas lieku reizi mūs brīdina, ka augstā konjunktūra ir bieži ļoti neilga. Mums jācenšas sava saimniecība nostādīt tā, lai nenaktu nekādi parsteigumi.

Es gribētu atzīmēt, ka sevišķa vērība ražu celšanā mums jāpiegriež taisni au-

zām, kurās aizņem gandrīz vienu sestdaļu no visas mūsu aramzemes platības. No šīs platības mēs iegūstam tik nēcīgu ienākumu, ka tas bez saubām lauksaimniekam var dot tikai plānu un diezgan peļēku maizes rīcienu. Bez tam šī kultura mums jāpāceļ tādēļ, ka tā dod galveno spēkbarību lopkopībā, kas savukārt ir viena no lielākām mūsu skaidras naudas kulturām.

Labā sekla materiāla iegūšanai lauksaimniecība turpmāk tā tad arvien ir jāpiegriež liela verība, zināms, tai pašā laikā paturot prātā arī zemes izkopšanu un uzlabošanu, pirmām kārtām zemes iztīrīšanu no nezālēm, tāpat ikviena cita darba laikā padarīšanu. Pēdēja laikā mēs strauji un ar ļoti lielu enerģiju esam ķērušies pie augstākiem mehanikas un tehnikas dzinējliedzkiem, un vairāki simti traktori no jauna ir stājušies lauksaimniecības darbā. Traktors jau ir laba lieta, bet aizrauties tikai no traktoriem nekādā ziņā nav vajadzīgs. Es gribu atkārtot, ka pēc manas dziļākas pārliecības 2-3 usņu badamie daikti, ja tie ir ļoti darba likti, nav sliktāki par traktoru, kas tiek nodarbināts nevieta un nepareizi. Ja lauksaimnieks domās, ka zirgi var stāvēt ābolīnā un ganties un traktors pa to laiku tūrumus uzart, tad traktors nenesīs lauksaimniecībai nekādu svētību. Traktors der tam darbam, ko ar zirgu nevar veikt, piemēram, uz-

plēst jauno atmatu. Bet mums ir jātur godā visi vecie tēvu tēvu paņēmieni, ja vien tie ir ļoti un var mums palīdzēt lauksaimniecības darbā.

Ļoti laba, svētīga un neatliekama ražas celšanas sastāvdaļa ir nezāļu izdzīšana no tūrumiem. No nezālēm jātiec vaļā pēc iespējas ātri. Jāpiezīmē, ka seklu tīrīšana vien te nevar pilnā mērā palīdzēt, jo sekla nav vienīgās nezāļu izplatītājas drūvas. Mums ir jāņem palīgā dažādi līdzekļi. Ja mēs varam izart ar traktoru atmatā bijušās zemes platības, tad ir lietderīgi šīs jaunās platības iztīrīt stiebraugu vai saknu ražošanai, bet veca, nezālēm pilna aramzeme jāpārvērš zālajos vai ganībās. Šādas rīcības svētīgas sekas mēs redzam Vidzemē, kur salīdzinot, piemēram, ar angliģo Zemgali, daudzās vietās ir iegūti labāki rezultāti. Tādā veidā mums būs iespējams izmantot arī labās sekla iespaidu, un tad šīs izstādes svētība mūsu turpmākā lauksaimniecības ražu celšanā patiesi sasniegs to, ka tās rīkotāji un iedvesmotāji ir domājuši. Tādā pārliecībā un ar tādu apņemšanos lai šī izstāde kalpo virspirmā kārtā mūsu lauksaimniecības labklājības celšanai, mūsu lauksaimniecības ražošanas uzlabošanai, un pāri tam visai mūsu valstij un tautai, — vienosimies mūsu tautas lūgšanā — Dievs, svētī Latviju! LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprinu 1937. g. 25. novembrī. Satiksmes ministris B. Einbergs.

457. rīkojums par š. g. 295. rīkojuma grozīšanu.

295. rīkojuma, par biļetu izsniegšanu ar braukšanas maksas pazeminājumu par Vācijas dzelzceļu daļu Anglijas, Francijas, Beļģijas-Polijas, Lietavas, Latvijas, Igaunijas un Rumānijas tiesā pasažieru un bagažas satiksmē, kas izsludināts „Valdības Vēstneša“ š. g. 169. numurā un „Dzelzceļu Vēstneša“ 30. numurā un grozīts ar vēlākiem rīkojumiem, II nodaļu atvietot ar sekojošo:

„I nodaļa.

Braukšanas maksas.

a) vienas reizes braucienu biļetu maksas:

Table with columns: No — līdz, Maksas lātos (1. kl., 2. kl., 3. kl.), Pieaug., Bērn.

b) turp un atpakaļbraucienu biļetu maksas:

Table with columns: No — līdz, Braukuma maksas (1. kl., 2. kl., 3. kl.), Pieaug., Bērn.

Rīkojums spēkā ar 1937. g. 29. novembrī.

Dzelzceļu galv. direktors K. Blodnieks.

Ekspluat. direktors J. Stakle.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

Rīkojums

1937. gada 26. novembrī.

Atbrīvoju Juliju Kušķi pēc paša lūguma no valdes locekļa amata Krāj- aizdevu sabiedrībā „Valsts darbinieks“ sakarā ar šās sabiedrības ieplūšanu citā sabiedrībā.

Nr. Bk/bk 205.

Finansu ministris L. Ēķis.

Valsts saimniec. depart. direktors

J. Skujevics.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

Finansu ministrijas iekšējās tirdzniecības un administratīvā nodaļa paziņo, ka finansu ministris apstiprinājis Viļu un darba rīku fabrikas akciju sabiedrības „Otto Erbe“ likvidācijas komisijas sēdekli Rīgā, L. Smilšu ielā 19/21, 3. dz.

Iekš. tirdzniec. un administr. nod. vad. V. Rauchmanis.

Referents R. Bērziņš.

Kaŗa tiesa,

pamatodamās uz savu š. g. 24. novembra rīcības sēdes lēmumu, izbeidz bij. karēvija Jēkaba Klungsta meklēšanu, kas uzsākta 1921. g. 30. maijā ar paziņojumu „Valdības Vēstneša“ 117. numurā.

1937. g. 26. novembrī.

Kaŗa tiesas priekšsēd. pulkv. H. Jakobsons. Sekretars adm. kapt. A. Rumpē.

Kaŗa tiesa,

pamatodamās uz savu š. g. 24. novembra rīcības sēdes lēmumu, izbeidz bij. virsleitn. Viktora Piotrovska meklēšanu, kas uzsākta 1921. g. 18. februārī ar paziņojumu „Vald. Vēstn.“ 38. numurā.

1937. g. 26. novembrī.

Kaŗa tiesas priekšsēd. pulkv. H. Jakobsons. Sekretars adm. kapt. A. Rumpē.

Rīgas apgabaltiesas 1. kriminālnodaļa,

saskaņā ar savu š. g. 23. novembra lēmumu, meklē pēc Sodū lik. 438. p. apsūdzēto Latvijas pilsoni Praskovju Michailovs, dzim. 1912. g. 28. oktobrī Siljānu pag. Rēzeknes apr.

Visām iestādēm un personām, kurām būtu zināma meklējamās Praskovjas Michailovs vai viņas mantas atrašanās vieta, par to nekavejojot jāpaziņo Rīgas apgabaltiesai un tuvākai policijai. Atrašanās gadījumā jāpatepasa no Praskovjas Michailovs ķīla Ls 100,—, kurī jāiemāksā Latv. bankas vietējā nodaļā, ieskaitot Rīgas apgabaltiesas depozitā № 8, bet ķīlas neiemāksāšanas gadījumā Praskovja Michailovs jāpācietina un jāieskaita šīs tiesas rīcībā, jo kā drošības līdzeklis pret Michailovs izvairīšanos no tiesas, saskaņā ar š. g. 23. novembra lēmumu, noteikta ķīla Ls 100,—, bet līdz tās iesniegšanai — apcietinājums.

Minētā Praskovja Michailovs meklējama līdz 1943. g. 30. augustam.

Rīgā, 1937. g. 24. novembrī. 117740.

Priekšsēdētāja biedris (paraksts). Sekretara v. J. Šins.

Jelgavas apgabaltiesas kriminālnodaļa,

saskaņā ar savu 1937. g. 22. novembra lēmumu, atsauc „Valdības Vēstneša“ 1937. g. 12. jūnija 129. num. ievietoto sludinājumu par apsūdzētā Johana-Heinriha Stropa, dzim. 1891. g. 28. aprīlī Rīgā, meklēšanu, tādēļ ka apsūdzētais ir atrasts.

Jelgavā, 1937. g. 24. nov. 188. l.

Priekšsēdētāja b. J. Stražds.

Sekretars A. Štubis.

Daugavpils apgabaltiesas 1. kriminālnodaļa,

saskaņā ar savu 1937. g. 23. novembra lēmumu, atsauc „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 2. nov. 249. num. ievietoto sludinājumu par pēc Sodū lik. 49. p. 2. d. l. pkt. 5. d. un 429. p. apsūdzētā Ageja Silvestrova meklēšanu, jo minētais Agejs Silvestrovs ir atrasts.

Daugavpilī, 1937. g. 24. novembrī.

Priekšsēdētāja v. G. Meņšikovs.

Sekretara v. V. Vaskis.

Liepājas 2. iec. mirtiesnesis,

pamatojoties uz Krimināllik. 59. un 847. līdz 851. pantiem un savu lēmumu, meklē pēc Sodū lik. 541. p. l. d. apsūdzēto Aleksandru Kazimira dēlu Galkus, dzim. 1907. g. 20. oktobrī Liepājā. Katram, kam zināma šē minētā apsūdzētā dzīves vieta vai kur atrodas viņam piederoša manta, bez mazākās kavēšanās jāziņo man vai tuvākai policijas iestādei.

Liepājā, 1937. g. 25. nov. 565.

Mirtiesnesis T. Vegners.

Liepājas lauku iec. mirtiesnesis

izbeidz Liliņas-Marijas-Irmās-Amīdas Mūrnieks meklēšanu, kas uzsākta ar „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 231. num. ievietoto sludinājumu.

Liepājā, 1937. g. 23. nov. 636/37.

Mirtiesnesis R.obežnieks.

Vietējo iestāžu paziņojumi.

Rīgas pilsētas veselības valdes paziņojums.

Žurku iznīcināšanas līdzekļu pārdošana pagarināta 3 dienas, t. i. š. g. 30. novembrī, 1. un 2. decembrī, sekošās izdalīšanas vietās: 1) augu aizsardzības līdzekļu apgādē, Baznīcas ielā 4-a, 2) Rīgas pilsētas veselības valdes kancelejā, Šķūņu ielā 11, 3) Centrāltirgus kantorī un 4) Vidzemes tirgus kantorī.

Valde aizrāda, ka žurku iznīcināšanas līdzekļu iegāde un izliķšana obligatoriska visiem namu un gruntsgabalu īpašniekiem un ka tos īpašniekus, kas nebūs piedalījušies žurku iznīcināšanā, sauks pie atbildības.

Valdes priekšnieks Dr A. Kēse.

Sanitārās daļas vad. Dr K. Šanbergs.

Māksla.

Nacionālā opera.

Sestdien, 27. nov., „Baŗnuta“ ar M. Brechmani-Štengelī titulomā, A. Kaktiņu, M. Vētru, A. Ludiņu, G. Neimani u. c. Diriģents J. Kalniņš. Tautas izrādes cenas.

Svētdien, 28. nov., plkst. 13.30 tautas izrādē „Grāfiene Mārica“ ar L. Blāmentāli, N. Vasiļjevu, L. Teichmani, A. Verneru, V. Leonaiti u. c. Diriģents P. Barisons. Katrs pieaugušais var ņemt 1 bērnu par brīvu līdz, 2 bērni var ņakt ar 1 biļeti; plkst. 19.30

Telegramas.

(Latvijas telegrafa aģenturas telegramas.)

Ārlietu ministris V. Munters aizbrauc no Parīzes.

Parīzē, 27. XI. Ārlietu ministris V. Munters piektdienas vakarā ar Ziemeļu ekspresvilcienu atstāja Parīzi. Stacijā viņu pavadīt bij ieradušies franču ārlietu ministrijas protokola nodaļas vice direktors de Bernārs, Latvijas sūtnis Dr O. Grosvalds ar sūtniecības darbiniekiem, sūtna Tripiē kundze un franču un latvju preses pārstāvji. Aizbraucot, ministris V. Munters izteicās, ka ir ļoti apmierināts ar savu uzturēšanos Parīzē. Rīgā viņš ieradīsies svētdienas rītā.

E. Leščevska balets „Pēdējais valsis“ ar E. Pfeiferi, O. Lēmani, M. Griķi, E. Leščevski un visu baletu. Diriģents A. Norītis. Parastās pusceņas.

Pirmdien, 29. novembrī, „Klīvija“ ar E. Kukaini, P. Brīvkalni, T. Briltu, E. Miķelsonu, O. Uršteinu, V. Leonaiti u. c. Diriģents A. Norītis. Parastās pusceņas.

Otrdien, 30. nov., balets „Pēdējais valsis“.

Nacionālais feātris.

Sestdien, 27. nov., plkst. 19.30 „Trīs soļi uz laimi“; derīgas pusceņu kartiņas.

Svētdien, 28. nov., plkst. 14. lētā izrādē „Plika kā baznīcas žurka“; pulksten 19.30 „Nenozīmīgā sievietē“ ar L. Štengelī; derīgas pusceņu kartiņas.

Pirmdien, 29. nov., plkst. 19.30 Andreja Pumpura pamatskolai par labu „Meitene Irēne“.

Otrdien, 30. nov., plkst. 19.30 Olava komercskolai par labu „Heigelandes varoņi“ ar T. Lāci.

Dailes teātris.

Sestdien, 27. nov., plkst. 19.30 tautas izrādē „Ak, šie studenti!“.

Svētdien, 28. nov., plkst. 14 tautas izrādē „Zaļā plāvā“; plkst. 19.30 „Otello“; parastās pusceņas.

Pirmdien, 29. novembrī, plkst. 19.30 „Otello“.

Otrdien, 30. nov., plkst. 19.30 „Otello“; pusceņas ierobežotā skaitā.

Dailes teātra Mazais ansamblis.

Sestdien, 27. nov., plkst. 19.30 Bolde-rejā, 34. pamatskolā, „Studentes vasara“.

Svētdien, 28. nov., Ogresgala pagastā „Tīrelpurvs“.

Literatūra.

Aizsargs, 11. burtnīca, 1937. g. 15. novembris. Mēnešraksts valsts aizsardzībai un aizsargu domai, latviskai rakstniecībai un kulturai. Saturā: J. Grīns — Ticēt un varēt, prof. J. Auskāps — Dzīves vienkāršība un dzīves krāšņums, prof. T. Celms — Cēlonība un mērķtiecība sabiedriskos notikumos, pl. Itn. K. Kārklīns — Tehnikas nozīme karā, pl. Itn. K. Vidņiņš — Kaujas apmācība, literāriskā daļā A. Broča, V. Vilks, A. Grīna, J. Sārta un J. Miesnieka darbi, sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš — Saskaņā un sadarbība. Bibliografija un māksla, iekšpolitiskais un ārpolitiskais apskati, sports, šahs, humors.

Lauku pastnieks, 35. numurs, 1937. g. 25. nov. Zemkopības ministrijas izdevums.

Atpūta, 682. num. 1937. g. 26. nov.

KURSI.

Rīgas bīržā 1937. gada 27. novembrī.

Table with columns: Devizes, Ls, 1 Amerikas dollars, 1 Anglijas mārciņa, 100 Francijas franku, 100 Beļģijas belgu, 100 Šveices franku, 100 Itālijas liru, 100 Zviedrijas kronu, 100 Norvēģijas kronu, 100 Dānijas kronu, 100 Austrijas šilīņu, 100 Čekoslovākijas kronu, 100 Holandes guldeņu, 100 Vācijas marķu, 100 Somijas marķu, 100 Igaunijas kronu, 100 Polijas zlotu, 100 Lietavas litu, 100 Dānciģas guldeņu.

Vērtspapīri:

Table with columns: 6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes, Valsts zemes bankas 6% (4%) parādu pārjaunoš. I. serijas ķīlu zīmes, 1931. g. iekš. ceļu aizņēm. oblig., 6% Rīgas hip. biedr. ķīlu zīmes, 6% Rīgas privātu ķīlu zīmju kred. biedr. ķīlu zīmes.

Rīgas bīržas kotācijas komisijas priekšsēdētāja v. A. Valenčuks.

Zvērināts bīržas makleris H. Kīršteins.

Redaktors Jānis Ozols.

Šim numuram 8 lapas puses.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka Rīgas Sv. Jāņa gildes atslēdznieku meistaru amata apbēdīšanas kase, dib. 1837. g., kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1924. g. 3. decembra lēmumu, ir galīgi likvidēta. 27820z

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka „Latvijas siltirgotāju krājaizdevu sabiedrība“, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1924. g. 9. jūlija lēmumu, ir galīgi likvidēta saskaņā ar sabiedrības 1932. g. 13. novembra biedru pilnas sapulces lēmumu.

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka bibliotēkas biedrība „Stars“, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1931. g. 15. septembra lēmumu, ir likvidēta uz Sabiedrisko lietu ministra priekšlikumu. 27822z

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka Spērtiņu lauksaimniecības biedrība, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1921. g. 29. jūnija lēmumu, ir galīgi likvidēta. 27823z

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka „Milgrāvēšu darba kooperatīvs“, kas reģistrēts 1936. g. 28. jūlijā, ir slēgts ar tiesas 1937. g. 2. februāra lēmumu un galīgi likvidēts. 27824z

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka Vecgulbenes lauksaimniecības biedrība, kas reģistrēta 1923. g. 24. janvārī, ir slēgta ar tiesas 1936. g. 15. decembra lēmumu un galīgi likvidēta.

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas registr. nod. pārzinis paziņo, ka Zvārtavas pagasta jaunsaimnieku lauksaimniecības mašīnu koplietošanas biedrība, kas reģistrēta 1924. g. 10. dec., ir slēgta ar tiesas 1936. g. 29. septembra lēmumu un galīgi likvidēta. 27819z

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
Nodalas pārzinis H. Mintals.
Sekretārs K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nod. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A“ 3043. numurā ierakstītās firmas „Kino teātris „Orfejs“ Mikēls Michelsons, Eduards Mikēls un Kārlis Niedrītis“ (Rīgā, Lāpstu ielā 15) atklātie biedri Eduards Mikēls un Kārlis Niedrītis 1937. gada 9. novembrī no sab. izstājušies un ka minētā sabiedrība izbeigusies.

1) Uz tirdzniecības reģistra tiesneša 1937. g. 23. nov. lēmuma pamata, firmas „Kino teātris „Orfejs“ Mikēls Michelsons, Eduards Mikēls un Kārlis Niedrītis“ reģistra folijā:

1) ierakstīta šāda grozīta firma „Kino teātris „Orfejs“ Mikēls Michelsons“;

2) atzīmēts, ka uzņēmuma turpmākais īpašnieks ir 1864. gada 6. janvārī Ādažos dzimušais Mikēls Michelsons, dzīv. Rīgā, Lāpstu ielā 15;

3) atzīmēts, ka uzņēmuma darbība atklāta 1931. g. 15. oktobrī; uzņēmums — kinematogrāfs — atrodas Rīgā, Lāpstu ielā 15.

Rīgā, 1937. g. 23. novembrī.
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis.
Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nod. p. saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības reģistrā „B“ ierakstītās akc. sab. „Grāmatu spēkstuves un apģūrbniecības sabiedrība „R. Ruete & Ko“ (Rīgā, Donia lauk. 5), 106. folijā, uz tirdzniecības reģ. tiesneša 1937. g. 22. nov. lēmuma pamata, ierakstīts:

1) saskaņā ar norakstā iesniegto protokolu, 1937. g. 15. novembrī šīs sab. valdes sēdē, mir. Eduarda Māzinga (Mahsing) vietā par valdes priekšsēdētāja vietnieku ievēlēts Ernsts Menzenkampfs (Mensenkampff);

2) saskaņā ar paziņojumu, šīs sab. valdes locekļi: a) Ernsts Menzenkampfs (Mensenkampff)

no 1937. g. 1. aprīļa dzīvo Rīgā, Kapseļu ielā 6, 3. dz. un b) Alfreds Ruets (Ruetz) no 1937. g. 1. oktobra Berlīnē, Wilmersdorfā, Holsteinsche Str. 23.

Rīgā, 1937. g. 22. novembrī.
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis.
Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nod. p. saskaņā ar tirdzn. reģistr. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības reģistrā „B“ ierakstītās akc. sab. „Rīgas trikotāju manufaktūras rūpniecības akc. sab. „Rita“ (Rīgā, Svētūves ielā 9/11) 108. folijā, uz tirdzniecības reģ. tiesneša 1937. g. 23. novembra lēmuma pamata ierakstīts:

1) saskaņā ar statūtu 7. § piezīmi, šīs sabiedrības pamatkapitāls ir 700.000 latu, kas sadalīts 700 akcijās pa Ls 1000, — nominālvertībā katrā;

2) 1937. g. 26. oktobrī finansu ministris apstiprinājis šīs sabiedrības statūtu grozījumus un tie iespīti 1937. g. 15. novembrī „Ekonomista“ 22. num.;

3) vēkšējus, pilnvaras, līgumus, norītas, nekustamas mantas pārdošanas un pārdošanas un arī citus aktus, tāpat pieprasījumus kredītiestādēm par sabiedrības iemaksāto sumu atpakaļizmaksāšanu paraksta vismaz 2 direktori, vai viens direktors kopā ar vienu direktori-rikoitāju; tekošo rēķinu čekus paraksta viens direktors kopā ar vienu direktori-rikoitāju vai vienu pilnvarnieku, vai 2 direktori-rikoitāji; naudas un dokumentu sūtījumu saņemšanu pastā un arī visu sarakstīšanos paraksta viens direktors vai direktors-rikoitājs.

Rīgā, 1937. g. 23. novembrī.
Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis.
Sekretārs A. Bērziņš.

Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģ. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģistrā „A“ ar tirdzn. reģistra tiesneša 1937. g. 24. novembra lēmumu (žurnāla 988. num., reģistra 632. num.) ierakstīta vienpersonīga tirgotāja ar firmu „Lina Putniņš“, kuras īpašniece ir Lina Putniņš, Latvijas pavalstniece, dzim. Sakas pag. 1905. g. 2. martā, ar dzīves vietu Liepājā, Kr. Barona ielā 1; darbības nozare: tirdzniecība ar valsts degviņu; uzņēmums atrodas Liepājā, Kr. Barona ielā 1; uzņēmuma darbība atklāta 1937. g. 20. novembrī. 28376z

Liepājā, 1937. g. 24. novembrī.
Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vitiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģ. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģistrā „A“ 189. num. (firma „Etraims un Hermanis Hunaus“) ar tirdzniec. reģ. tiesneša 1937. g. 24. novembra lēmumu (3. ieraksts) ierakstīts sekojošais:

1937. g. 20. aprīlī firma izbeigusi ādu uzpirkšanu. 28374z

Liepājā, 1937. g. 24. novembrī.
Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vitiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģistra tiesnesis, pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģistrā „A“ 277. num. (firma „Āpvienoto Liepājas ziepju fabriku sabiedrība Olm“) ar tirdzniecības reģ. tiesneša 1937. g. 24. novembra lēmumu (3. ieraksts) ierakstīts sekojošais:

Atklātas sabiedrības personīgi atbildīgā biedre Malka Aizcāstis 1937. g. 27. jūlijā iestājusies faulībā un vīra uzvārdā saucas Volfs, un no 1937. g. 1. augusta viņa dzīvo Belgijā, Briseļē, Wanderskindere 566. 28375z

Liepājā, 1937. g. 24. novembrī.
Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vitiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģ. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzniec. reģ. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzniec. reģistrā „A“ 496. num. ierakstītās firmas „Oiga Klieve“ (uzņēmuma atrašanās vieta Liepājā, Kr. Barona ielā 1) darbība 1937. gada 20. novembrī izbeigta, un saskaņā ar tirdzniecības reģ. tiesneša 1937. g. 24. novembra lēmumu firma tirdzniecības reģistrā dzēsta.

Liepājā, 1937. g. 24. novembrī.
Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vitiņš.
Sekretārs v. A. Plūmītis.

Daugavpils apgabaltiesas tirdzniec. reģ. nod. p. saskaņā ar tirdzniec. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka saskaņā ar tirdzniec. reģ. tiesneša 1937. g. 20. nov. lēmumu, tirdzniec. reģ. „A“ ar 665. num. ierakstītās firmas „R. Rešteins“ folijā uz firmas

īpašnieces paziņojuma pamata atzīmēts, ka Rocha Rešteins tagad dzīvo Daugavpilī, Saules ielā 77.

Daugavpilī, 1937. g. 22. nov. 665. l. 28381z

Tirdzn. reģ. tiesn. J. Erdmanis.
Sekretārs p. I. E. Kaupers.

Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodala, izpildot Not. nol. 181. p., paziņo, ka ar Daugavpils apgabaltiesas 1935. g. 16. aprīļa lēmumu Mikēlim, Marijai, Helenai un Aleksandram Orloviem, Martai Morozovs un Jevdokijai Belovs atzītas īpašuma tiesības aiz valdīšanas noilguma uz nekustamam mantu Jaunlatgales apr. Kacēnu pagastā, sastāvošu no zemes gabala ar nosaukumu „Rasčiška Pavla Sidorova № 5“, 5,43 ha platībā, kas sastāda daļu no zemes vienības „Rasčiška Pavla Sidorova“, kuru Antons, Pāvels, Pēteris un Semjons Sidorovi un Mitroians Antonovs nopirkusi no muižnieka Nekudova (žurn. B. 1365. num.)

Personas, kam ir kādas tiesības uz minēto nekustamo mantu, var iesniegt zemes grāmatu nodalā iebildumus 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“; pretējā gadījumā lūdzēji ierakstīs zemes grāmatu reģistrā par norādītas nekustamas mantas īpašnieku bez kādiem aprobežojumiem.

Rēzeknē, 1937. g. 17. nov. 53453. 27665g

Priekšn. v. pal. A. Felders.
Sekretārs pal. A. Ābolins.

Rīgas pils. 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1937. g. 30. sept. spriedumu Dīdžus Grunte atzīts par vainīgu tīrības neievērošanā š. g. 30. augustā, pārvadājot maizi, un tādēļ sodīts pēc Sodū lik. 235. panta ar Ls 10, — vai nesamaksas gadījumā ar 3 dienām arestā.

1937. g. 24. novembrī.
1181/37. l. 28382z

Mirtiesnesis N. Vinzarājs.

Rīgas pils. 1. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. pantu, paziņo, ka ar 1937. g. 15. jūlija spriedumu Johans Grija atzīts par vainīgu saistošo noteikumu neievērošanā š. g. 2. jūnijā, laižot pārdošanā pilngrienu, ar tikai 2,5% tauku vielu, un tādēļ sodīts pēc Sodū lik. 234. panta ar Ls 20 vai nesamaksas gadījumā ar 6 dienām arestā.

1937. g. 24. novembrī.
Kr. 831. l. 28383z

Mirtiesnesis N. Vinzarājs.

Rīgas pils. 5. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. p., paziņo, ka ar 1937. g. 17. sept. spriedumu Cila Lemchens, dzim. 1903. g. 15. martā Daugavpilī, atzīta par vainīgu tīrības neievērošanā maizes ceptuvē, Rīgā, Lāčplēša ielā 114 un sodīta pēc Sodū lik. 235. p. ar Ls 20, — vai nesamaksas gadījumā ar 6 dienām arestā.

Rīgā, 1937. g. 24. novembrī.
886

Mirtiesnesis K. Velme.
Sekretārs (paraksts).

Rīgas pils. 16. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1628.—1631., 1636. un 1710. p., paziņo, ka ar Jāņa Pītes-Pleitas dzimīs 1861. gada 12. februārī, miris 1937. gada 15. oktobrī, nāvi ir atklājis mantojums, un tādēļ uzaicinā visas personas, kam uz mantojumu būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisarāriem u. t. l., pieteikt šīs šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“, un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām.

Rīgā, 1937. g. 19. novembrī.
1707. l. 27846

Mirtiesnesis E. Maurers.

Valkas apr. 3. iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodū lik. 239. p., paziņo, ka ar 1937. g. 16. oktobra tiesas pavēli Pēteris Ence, dzim. 1888. g. 19. septembrī Mārkalnes pagastā, atzīts par vainīgu, ka gabalājis kā tirgotājs 1937. g. 30. septembrī Alūksnes tirgū pārdošanai galas izmeklēšanas stacijā neizmeklētu un neapziņotu aitas gaļu, un sodīts pēc Sodū lik. 234. p. ar Ls 10, — vai nesamaksas gadījumā ar 3 dienām arestā.

Alūksnē, 1937. g. 23. novembrī.
758. l. 28404z

Mirtiesn. J. Šneideris.
Sekretārs K. Kainaizis.

Rīgas apgabaltiesas 1. iecirkņa tiesu izpildītājs (Valdemāra ielā 57/59, 3. dz.) paziņo, ka 1937. g. 10. decembrī, plkst. 11, Rīgā, Latvijas bankā Jāņa Čakstes

laukumā pārdos Rīgas - Ārējās tirdzniecības bankas likvidācijas komisijas 2 durvju dzelzs naudas skapi, kas novērt. par Ls 500, —.

Pārdodamo mantu varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

Rīgā, 1937. g. 26. nov. 28604

Tiesu izp. J. Grīnfelds.

Rīgas apgabaltiesas 1. iecirkņa tiesu izpildītājs (Valdemāra ielā 57/59, 3. dz.), paziņo, ka 1937. g. 15. decembrī, plkst. 11, Rīgā, Siguldas prosp. 33, pārdos 2. izsolē Friča Rozes mājas ērģeles, novērtētas par Ls 700, —.

Pārdodamo mantu varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

Rīgā, 1937. g. 28603

Tiesu izpild. J. Grīnfelds.

Rīgas apgabaltiesas 2. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Rīgā, Dzirnāvu ielā 69, 6. dz. paziņo, ka 1937. g. 15. decembrī, plkst. 11, Rīgā, Baznīcas ielā 31, 4. dz. pārdos 1. publiskā izsolē maksātspējīgā parādnieka Zaltmaņa Treivosas mēbeles, kas novērtētas par Ls 1970, —.

Pārdodamās mantas varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

Rīgā, 1937. g. 25. novembrī.

Tiesu izpild. A. Grīnfelds.

Rīgas apgabaltiesas 4. iec. tiesas izpildītājs J. Pētersons (Rīgā, Gertrūdes ielā 3, 1. dz.) paziņo, ka 1937. g. 6. decembrī, plkst. 11, Rīgā, Rūpniecības ielā 16, 17. dz., izsolē pārdos Žeroma Abragama rakstamgaldū, kas novērtēts par Ls 250, —.

Pārdodamo mantu varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

Rīgā, 1937. g. 20. novembrī.
1639. l. 28606b

Tiesu izpild. J. Pētersons.

Rīgas apgabaltiesas 4. iec. tiesas izpildītājs J. Pētersons (Rīgā, Gertrūdes ielā 3, 1. dz.) paziņo, ka 1937. g. 7. decembrī, plkst. 11, Rīgā, Valdemāra ielā 8, 5. dz., izsolē pārdos Johannas Štāls mēbeles, rakstammašīnu u.c. kas novērtētas par Ls 381, —.

Pārdodamās mantas varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

Rīgā, 1937. g. 23. novembrī.
L. 2432/35. 28605b

Tiesu izpild. J. Pētersons.

Rīgas apgabaltiesas 5. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Rīgā, Brīvības ielā 124, 1. dz., paziņo, ka 1937. gada 7. decembrī, plkst. 11.30, Rīgā, Dunties ielā 11, pārdos 2. publiskā izsolē Leiba Fridmaņa šāļu maiku un zāģi, kas novērtēti par Ls 400, —.

Pārdodamās mantas varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

1937. g. 20. novembrī.
3362. l. 28475

Tiesu izpildītājs J. Kurmitis.

Rīgas apgabaltiesas 5. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Rīgā, Brīvības ielā 124, 1. dz., paziņo, ka 1937. gada 8. decembrī, plkst. 11.30, Rīgā, Miera ielā 38, 9. dz., pārdos 2. publiskā izsolē Ernesta Ābeliša radio aparātu, kas novērtēts par 300, —.

Pārdodamo mantu varēs apskatīt pārdošanas dienā un vietā.

1937. g. 20. novembrī.
1268. l. 28476

Tiesu izpild. J. Kurmitis.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Julijs Lapiņš (kanceļa Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Siguldas krājaizd. sab. — Ls 110, —, Siguldas pag. valdes — Ls 1668,29, Siguldas piensaimnieku sab. — Ls 149,25, Roberta Grāvelsija — Ls 100, — un Valsts zemes bankas aizdevuma nenomaksāto termiņmaksu ar proc. un izdev. piedziņai 1938. g. 29. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas šēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Kārļa Kalnina nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Siguldas pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 14970. num. un sastāv no Siguldas mācītāja muižas atd. zemesgabala „Klētņieki 4F un 4Fa“, 23,15 ha kopplatībā ar ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 4100, —;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 8600, —;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 410, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļā.

Rīgā, 1937. g. 26. novembrī.
108. l. 28477

Tiesu izpild. J. Lapiņš.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Julijs Lapiņš (kanceļa Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas izsniegtā aizdevuma Ls 4576,86 ar proc. un izdev. piedziņai 1938. g. 29. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas šēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Mārtiņa Ziemeļa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Ligatnes pag. Ligatnes ciemā, ierakstīts zemes grāmatu reģistrā 3760. num. un sastāv no Ligatnes pag. „Spulle“, mājām, 0,53 ha kopplatībā ar ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 380, —;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 6000, —;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 38, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļā.

Rīgā, 1937. g. 26. novembrī.
1022. l. 28478

Tiesu izpild. J. Lapiņš.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Julijs Lapiņš (kanceļa Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Julijs Lapiņš (kanceļa Rīgā, Stabu ielā 46/48, 11. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 13.000.— nenomaksāto termiņmaksu ar izdev. piedziņai 1938. g. 29. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Mīldas-Erikas Bušs nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Ropažu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 3052. num. un sastāv no Ropažu pag. esošām Puricu mājām, 49,25 deset. kopplatībā ar ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 14000.—;

3) tai ir hipoteku parādi Ls 40.000.—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 1400.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskaitīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Rīgā, 1937. g. 23. novembrī. 28610

Tiesu izpild. J. Lapiņš.

Rīgas apgabalt. Valkas apr. 1. iec. tiesu izpild. L. Kokle (kanceļa Alūksnē, Dārza ielā 4), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Kārļa un Oskara Kesneru prasībā 1938. g. 12. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Eduarda Zvejnīka, nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Valkas apr. Alūksnes pilsētā, L. Ezera ielā 8, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 477/1068. num. un sastāv no zemes gabala 333/F, 3363 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 4566.—;

3) tai ir hipoteku parādi Ls 12.000.—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 456,60 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskaitīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

1937. g. 24. novembrī. 28324

Tiesu izpild. L. Kokle.

Rīgas apgabalt. Valkas apr. 1. iec. tiesu izpild. L. Kokle (kanceļa Alūksnē, Dārza ielā 4), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) K. sab., Latmežs, H. Lūlovs un biedri" prasībā 1938. g. 12. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Aleksandra Augstkalnieša (Augstkalna) nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Valkas apr. Alūksnes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 18584. num. un sastāv no Alūksnes pils saimniecības zemesgabala „Augstkalni” 73 F, 24,75 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2710.—;

3) tai ir hipoteku parādi Ls 1200.—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda Ls 271.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskaitīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

1937. g. 24. novembrī. 28325

Tiesu izpild. L. Kokle.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Jelgavā, Annas ielā 11. I. dz., pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Bruno Skarbuļa prasības par Ls 466,40 ar proc. piedziņai 1938. gada 23. februārī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Origorija Gorodecka nekustamo īpašumu, — domāj 1/2 no Jelgavas apr. Teteles pag. „Gorodeckij” mājām ar zemes grāmatu reģ. 6772. num., kopplatībā 19,7 ha;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība pilnā sastāvā Ls 1170.—;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 4600.— ar proc.;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 58,50 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kanceļā.

Jelgavā, 1937. g. 20. nov. 27900

Tiesu izpild. R. Mākalns.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Jelgavā, Annas ielā 11. I. dz., pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Jankeļa Feldhna prasības par Ls 471,36 ar proc. piedziņai 1938. g. 23. martā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Lizetes Veinbergs nekustamo īpašumu, kas atrodas Jelgavas apr. Svētes pag., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 2564. num. un sastāv no Ermīku-Subertu mājām, 42,55 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 14.611.—;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 24.000.— ar proc.;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 1461,10 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kanceļā.

Jelgavā, 1937. g. 20. nov. 27901

Tiesu izpild. R. Mākalns.

Jelgavas apgabalt. Bauskas apriņķa tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Bauskā, Pils ielā 48, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Jelgavas nod. prasības par Ls 1713,06 ar proc. un izdev. piedziņai 1937. g. 15. decembrī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Bauskas un apkārtnes lauksaimniecības biedrības nekustamo īpašumu, kas atrodas Bauskas apriņķī, Bauskas pag., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 11428. num. un sastāv no Bauskas Pils muižas atdalīta zemes gabala ar nosaukumu „Izstāde”, apm. 0,77 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 100.—;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 2800.—;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 10.— drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesas civilnodalās kanceļā.

Bauskā, 1937. g. 24. novembrī. 823. I. 28424

Tiesu izpild. A. Viņants.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Justīnijas Sosnarevs prasības par Ls 215.— ar izdev. piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Julijana Vikentija d. Matuļa tiesības uz 1/3 ideālo daļu nekustamā īpašumā, kas atrodas Ludzas apr. Pasienu pag., ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 19445. num. un sastāv no Pasienu sādžas zemes 20. viensētas;

2) visa nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 2384.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 2000.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 79,47 drošības naudas — novērtējuma 1/3 daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 17. novembrī. 463. I. 28047

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nod., Zilupes lauksaimn. koop. „Savienība” un Moiseja Gollandska prasību piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mīrušā Dmitrija Nikolaja d. Greidāna nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Istras pag., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 15893. num. un sastāv no Kuprišu sādžas zemes 9. viensētas, 9,997 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 860.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 903,97 Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 86.— drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 7. novembrī. 897. I. 28049

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Zalmāna Locova prasības par Ls 81,85 piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mīrušā Aleksandra Jēkaba d. Igovana nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Nirzas pagastā, ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 10983. num. un sastāv no Bambānu sādžas zemes 5. viensētas, 10,179 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 1428.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 1100.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 142,80 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas

pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 17. novembrī. 412. I. 28050

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nod., Latvijas kredītbankas Daugavpils nod. un Zilupes lauksaimn. koop. „Savienība” prasību piedziņai 1938. gada 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Frola dēla Obracova nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Istras pag., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 21099. num. un sastāv no Labru sādžas zemes 3. viensētas, 24,133 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 2100.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 2402,33 ar % Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 210.— drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 17. novembrī. 648. I. 28051

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Brigu pag. pašvaldības prasības par Ls 167,87 piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mir. Vasiļija Jāņa d. Akasēva nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Brigu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 15679. num. un sastāv no Akasēvu sādžas zemes 10. viensētas ar nosaukumu „Sprizava”, 10,469 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 786.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 600.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 87,60 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 17. novembrī. 486. I. 28052

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas kredītbankas Daugavpils nod. prasības par Ls 74,91 ar proc. piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mīrušā Vladimira Kirila d. Gaiļiša tiesības nekustamā īpašumā uz 1/3 daļu, kas atrodas Ludzas apr. Istras pag., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 5281. num. un sastāv no Cucuri sādžas zemes 29. viens., 12 des. 141 kv. asu platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 545.—;

3) tam nav hipoteku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 18,50 drošības naudas — t. l. 1/3 daļas novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-

Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 17. novembrī. 774. I. 28053

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nol. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Pasienu pag. pašvaldības prasības par Ls 252,31 piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Jēgora d. un Francisas Jāņa m. Sipčenko nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Ludzas apr. Pasienu pag., ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 18231. num. un sastāv no Skripiņas sādžas zemes 43. viensētas, 7,703 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 1136.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 1200.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 113,60 drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskaitīties viņa kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā.

Zilupē, 1937. g. 17. novembrī. 727. I. 28054

Tiesu izpild. K. Projoms.

Daugavpils apgabalt. Zilupes iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Zilupē, Pasta ielā 37, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. un Kredītnol. 158. līdz 160. pantiem, paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nod., Bukmuižas pag. pašvald., Boleslava Jubeļa un Bukmuižas krājzēd. sab. prasību piedziņai 1938. g. 5. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Osipa (Jezupa) Adama d. Sikripenka nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Bukmuižas pag., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā 9285. num. un sastāv no zemes gabala 18 F ar nosaukumu „Zajumu mājas”, 12,45 ha platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 1300.—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 1800.— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 130.— drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales z

Kara min. Apgādes pārvalde

Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 1. dz., 1937. g. 6. decembrī, plkst. 11,

izdos sacensībā

Rīgas kara slimnīcas ārējās kanalizācijas pārbūves darbus

par Ls 8845,05.

Piedāvājums jānodrošina ar Ls 450,— Tuvāki nosacījumi finansu daļā. L 5187 28615

Rīgas pils. būvju valdes satiksmes direkcija,

pamatojoties uz saistošo noteikumu par kustības kārtību Rīgā 62. un 67. §§.

uzaicina visus Rīgas prefektūrā reģistrēto taksometru īpašniekus ierasties ar taksometriem Rīgas pils. būvju valdes satiksmes direkcijā, Brīvības ielā 179, un pieteikties 14. ist. uz 1938. g. 1. kārtējo skaitītāju aparātu pārbaudi un plombēšanu,

no š. g. 1. līdz 31. decembrim.

Lai novērstu drūzmēšanos, taksometru īpašniekiem jāuzrāda savi taksometri šādā kārtībā:

1. dec. taksom.	no 110. līdz	294. num.	iesk.
1.	295.	432.	..
2.	433.	521.	..
3.	522.	615.	..
4.	616.	754.	..
5.	755.	820.	..
6.	821.	890.	..
7.	891.	982.	..
8.	983.	1088.	..
9.	1089.	1213.	..
10.	1214.	1331.	..
11.	1332.	1501.	..
12.	1502.	1588.	..
13.	1589.	1672.	..
14.	1673.	1760.	..
15.	1761.	1930.	..
16.	1931.	2117.	..
17.	2118.	2405.	..
18.	2406.	2660.	..
19.	2661.	2943.	..
20.	2944.	3244.	..
21.	3245.	3874.	..
22.	3875.	4558.	..

L 5171 30. 284700

Dzelzsceļu 7. ceļu iec. priekšnieks

savā birojā, Torņakalna stacijā 1937. g. 2. decembrī, plkst. 12,

izdos jauktā izsolē

asenzācijas darbu izpildīšanu 7. ceļu iecirknī 1938. gadā.

Drošības nauda Ls 200,—

Tuvākas ziņas 7. ceļu iec. birojā, darba laikā. L 5153 28468

10.000.000 korķu

piegādi spirta monopola vajadzībām izdos Nodokļu departaments rakstiskā izsolē š. g. 7. decembrī, plkst. 11,

L. Pils ielā 13/15.

Drošība — 5% no piedāvājuma sumas. L 5162 28469

Tuvāki noteikumi saņemami spirta monopola nodaļā.

1937. g. 25. novembrī. Nodokļu depart. direktors.

Mežu departaments

1937. g. 9. decembrī, plkst. 12, Latvijas grāmatrūpniecības savienības zālē, Rīgā, Lāčplēša ielā 43/45, izsolē pārdos

A. Agrākās izsolēs nepārdotu mežu rakstiskā un mutiskā solišanā:

1) **Aizpuses virsmežniec.** (š. g. 23. novembra izsolē Liepājā) nepārdoto izs. 6. vien. — 15,65 ha — 6495 num. k. ar novērtējumu Ls 30.000,— un šī gada 25. novembra izsolē, Rīgā, nepārdotās vienības.

2) **Inčukalna virsmežniec.** izs. 2. vien. — 32,46 ha ar novērtējumu Ls 2500,—

3) **Tukuma virsmežniec.** izs. 4. vien. — 4,00 ha ar novērtējumu Ls 2800,—; izs. 5. vien. — 187. num. k. ar novērtējumu Ls 400,—

Mežu pārdošanai ar pastāvošiem noteikumiem un Mežu departamenta 1937. g. 9. decembra izsoles studinājuma nosacījumiem. Tuvākas ziņas, izsoles un pārdošanas nosacījumi Mežu depart. mežsaimniecības daļā, Rīgā, Kalpaka bulv. 6, 6. dzīv., 54. ist. un šē minētās virsmežniecībās.

B. Privāto mežu,

mutiskā solišanā.

Izs. 1. vien. **Ropažu pag. Rīgas apr. Zaķu muižas jaunsaimniecību „Lāčplēši” 58F, Fa mājas mežs,** īpašnieks Jānis Medens, 906 priedes kokus, ar novērtējumu Ls 6500,—

Pirms solišanas jāiemaksā drošības nauda 10% no vērtējuma, un pēc nosolišanas tā jāpapildina līdz pilnīem 10% no nosolītās sumas. Rakstisks līgums jānoslēdz 10 dienu laikā pēc izsoles dienas; pretējā gadījumā pircējs zaudē drošības naudu un visas tiesības uz nosolīto mežu. Līguma operācijas termiņš 1938. g. 1. maijs. Tuvākas ziņas Mežu departamenta Mežsaimniecības daļā. 28611x Mežu departaments.

Cīravas virsmežniecība

1937. g. 22. decembrī, plkst. 13, Cīravas virsmežniecības kanceļārā, Cīravā,

mutiskā izsolē pārdos augošu mežu pēc platības

no Mežaines mežniecības 39 vienības ar novērtējumu no Ls 21,— līdz Ls 1560,— un no Dunalkas mežniecības 1 vienību ar novērtējumu Ls 832,—

Mežu pārdošanai ar likumu par valsts mežu un meža materiālu pārdošanu un izsniegšanu un apstiprinātiem nosacījumiem.

Virsmežniecība patur tiesību izsludināt vienības noņemot no izsoles pēc saviem ieskatiem. 28569x

Tuvākas ziņas virsmežniecības kanceļārā. Cīravas virsmežniecība.

Ainažu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ser. CP № 011409/902, ko šī pag. valde 1936. g. 25. aug. izdevusi Georgijam Leinasaram. 27336g

Grivas pasta un telegrafa katoris izsludina par nederīgu nozaudēto radio abon. 398, atļauju, kas izdota Maksimam Čotulovam, dzīv. Grīvā, Smiļšu kalnā, Uzvaras ielā 8. L 5174 28473o

Dzelzsceļu 4. ceļu iecirkņa priekšnieks

izdos jauktās izsolēs:

I. Ledus piegādi sekojošās stacijās:

- 1) 1937. g. 13. decembrī, plkst. 13, 1110 kub. mtr. Gulbenes stacijā, iecirkņa birojā; drošības nauda Ls 250,—;
- 2) 1937. g. 14. decembrī, plkst. 15, 120 kub. mtr. Madonas stacijā, gaitas vagonā; drošības nauda Ls 50,—;
- 3) 1937. g. 15. decembrī, plkst. 10, 130 kub. mtr. Lubānas stacijā, gaitas vagonā; drošības nauda Ls 50,—, un

II. 1938. g. asenzācijas darbus:

- 1) **Gulbenes mezglā,** 1937. g. 13. decembrī, plkst. 14, 4. ceļu iecirkņa birojā, Gulbenes stacijā; drošības nauda Ls 50,—;
- 2) **Gulbenes—Pļavinas un Madonas—Lubānas līniju stacijās un posmos no Elstes līdz Mārcienai un no Mežciema līdz Lubānai,** 1937. g. 14. decembrī, plkst. 16, Madonas stacijā, gaitas vagonā; drošības nauda Ls 30,—;
- 3) **Gulbenes—Jaunlatgales un Pakalniņu—Kūdupes līniju stacijās un posmos no Melnupes līdz Purvmalai un no Pakalniņiem līdz Kūdūpei,** 1937. g. 17. decembrī, plkst. 12.30, Balvu stacijās uzgaidāmās telpās; drošības nauda Ls 30,—;
- 4) **Gulbenes—Apes līnijas stacijās un uz posmiem no Stāmerienes līdz Apei,** 1937. g. 20. decembrī, plkst. 15.30, Alūksnes stacijās uzgaidāmās telpās; drošības nauda Ls 20,—.

Tuvākas ziņas 4. ceļu iecirkņa birojā Gulbenes stacijā un pie vietējiem ceļu meistariem, darba laikā. L 5156 28467

Izsole

1938. g. 13. janvārī, plkst. 13, pārdos mutiskā izsolē Spēdicijas akciju sabiedrības agrāk „Kniep & Verner”, Rīgā, uzdevumā tās pašas akciju sabiedrības telpās, Biskapu ielā 1, uz attiecīgas personas rēķina,

vienu vieglo automobili „Diatto”

Nr. 20663 — HP 8/20

Minētais automobilis apskatams augšminētās akc. sab. noliktavā, Gaņību dambī 9. L 5127 28306

I. Zvēr. biržas māklers H. Kiršteins.

Noteikumu grozījumi par Kārsavas pilsētas tirgus nodokļa normām un iekasēšanas kārtību,

pieņemti Kārsavas pils. valdes 1937. g. 11. oktobra sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu minist. Pašvaldības depart. 1937. g. 12. nov. 125287. raksto.

„Valdības Vēstnesis” 1933. g. 97. numūrā izsludināto noteikumu par Kārsavas pilsētas tirgus nodokļa normām un iekasēšanas kārtību II nodaļuma 7. pantu grozīt un izteikt šādi:

„7. p. Par vienjūga vezumu ar malku 15 sant.”

IV nodaļumā norādītās vispārējā nodokļa sumas atceļt un izteikt šādi:

1. Par katru pārdošanai uzvestu liellopu, vecūku par 2 gadiem 60 sant.
2. Par katru pārdošanai uzvestu liellopu, jaunūku par 2 gadiem 40 ”
3. Par katru pārdošanai uzvestu vai uzbrauktu zirgu 60 ”
4. Par katru pārdošanai uzvestu kumeļu 40 ”

Šie noteikumu grozījumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnesī”.

1937. g. 23. novembrī.

Kārsavas pils. galva J. Spridzāns, Sekretāra v. i. Z. Heidemanis.

Sludinājums. Iekšlietu ministrijai

iesnieguši uzvārda maiņas lūgumus šādi Latvijas pilsoņi:

- 1) **Žanis (Jānis)-Matīss Knauķis (Knauke),** dzim. 1902. g. 11. aprīlī Kabilēs pagastā (reģistrēts Kabilēs ev.-lut. draudzē), ar sievu Līzi-Emīliju, dzim. Jansons, dzim. 1898. g. 17. maijā Padures pagastā (reģistrēta Kuldīgas latviešu ev.-lut. draudzē; salaulāti tāni pašā draudzē 1927. gada 12. jūnijā), un bērniem: dēlu Laimondam, dzim. 1928. g. 8. maijā Kuldīgā (reģistrēts Kuldīgas pils.dzimtssarakstu nodaļā), un meitu Arīju —Dzirdi, dzim. 1932. g. 3. oktobrī Kuldīgas pag. (reģistrēta Kuldīgas un Griķu pagastu dzimtssarakstu nodaļā), ar dzīves vietu Kuldīgas pagastā, Stendes šosejā, apbūves gabalā 211F, vēlas saukties uzvārdā „Atvars”;
- 2) **Marija Uboženko, dzim. Kroders,** dzim. 1896. g. 26. martā Taurupes pag., reģistrēta Madīnas-Meņģeles vācu ev.-lut. draudzē, šķirta 1919. g. 10. martā P.S.R. Sav., Harkovā reģistrēta laulība šķirta Harkovas apgabala dzimtssarakstu nodaļā 1928. g., ar meitu Irīnu-Lidiju, dzim. 1924. g. 8. jūnijā Rīgā (reģistrēta Rīgas pils. dzimtssarakstu nodaļā 1937. g.), ar dzīves vietu Rīgā, Veru ielā 4, 4. dz., vēlas saukties uzvārdā „Kroders”;
- 3) **Fricis-Rūdolfs Rundmanis-Runde (Rund),** dzim. 1893. g. 2. martā Daugavpils (pašē atzīmēts, ka dzimis 1893. g. 3. martā), ar sievu Annu-Katrīni (pēc pases Alma), dzim. Šteinbergs (Steinbergs), dzim. 1899. g. 30. jūlijā Bolderājā (reģistrēti Daugavpils ev.-lut. draudzē; salaulāti tāni pašā draudzē 1920. gada 24. jūlijā), un dēlu Videvūti, dzim. 1921. g. 27. maijā Bolderājā (reģistrēts Rīgas pilsētas dzimtssarakstu nodaļā), ar dzīves vietu Daugavpils, Rēzeknes ielā 3, vēlas saukties uzvārdā „Runde”;
- 4) **Bronislavs Boltoradis-Baltaradis,** Rīgas pils. komandantūras ārsts, dzim. 1901. g. 28. martā Rīgā (reģistrēts Rīgas Sāpju Dievmātes Rom.-kat.draudzē), vēlas saukties uzvārdā „Baltaradis”;
- 5) **Kārlis - Vilhelms Dzeresis, (Dzerres),** 1. Liepājas kājnieku pulka kaņavīrs, dzim. 1895. g. 25. janvārī Valkā (reģistrēts Valkas Jāņa ev.-lut. draudzē), šķirts (Jelgavas Annas ev.-lut. draudzē 1924. g. 25. decembrī noslēgtā laulība šķirta ar Liepājas apgabaltiesas civilnodaļas 1936. g. 23. aprīļa spriedumu), ar meitu Ritu-Astrīdu, dzim. 1930. g. 24. jūlijā Rēzeknē (reģistrēta Rēzeknes pils. dzimtssarakstu nodaļā), vēlas saukties uzvārdā „Zelme”;
- 6) **Jāzeps Zviedrans,** saskaņā ar likumu par uzvārda maiņu 4. pantu, lūdz atļaut viņa dēlam Jānim-Krišjānim Zvirbulim (tēva pasē ierakstīts ar uzvārdu Zviedrans), dzim. 1924. g. 14. maijā Lašu pagastā (reģistrēts Lašu pag. dzimtssarakstu nodaļā), ar dzīves vietu Lašu pagastā, Priedes 2. mājās, saukties uzvārdā „Zviedrans”;
- 7) **Ādams Kepājs (Kepa),** dzim. 1902. g. 14. sept. Snēpces pag. (reģistrēts Kuldīgas latviešu ev.-lut. draudzē), ar sievu Elviru-Meriju, dzim. Lange, dzim. 1909. g. 29. janvārī Liepājā (pašē atzīmēts, ka dzim. 1909. g. 19. janv., reģistrēta Jaun-Liepājas latviešu ev.-lut. draudzē; salaulāti Ventspils latviešu ev.-lut. draudzē 1927. g. 18. jūnijā), un meitu Dzidru-Hijdu, dzim. 1929. g. 24. sept. Ventspilī (reģistrēta Ventspils pilsētas dzimtssarakstu nodaļā), ar dzīves vietu Ventspilī, Liepājas ielā 7, vēlas saukties uzvārdā „Alnis”;
- 8) **Nikolajs - Roberts Ciska (Ciska),** dzim. 1908. g. 30. martā Rīgā (reģistrēts Rīgas Jāņa ev.-lut. draudzē); ar dzīves vietu Rīgā, Kaibalas ielā 33, 1. dz., vēlas saukties uzvārdā „Cers”;
- 9) **Juris-Alfreds Gercavs (Gercavs, Gercans)-Gersons - Gertsons,** dzim. 1896. g. 12. augustā Rīgā (reģistrēts Rīgas Mārtiņa ev.-lut. draudzē), ar sievu Almu, dzim. Krastīni, dzim. 1898. g. 10. martā Rūjienā (reģistrēta Rūjienas Ziemeļu ev.-lut. draudzē, salaulāti Rīgas pils. dzimtssarakstu nodaļā), ar dzīves vietu Rīgā, Tālavas ielā 18, 1. dz., vēlas saukties uzvārdā „Gertsons”;
- 10) **Denis - Eduards Zilpauts-Zilpaušs,** dzim. 1908. g. 30. jan-

vārī Mazsalacas pagastā (reģistrēts Mazsalacas ev.-lut. draudzē), ar dzīves vietu Mazsalacā, Pērnavas ielā 22, vēlas saukties uzvārdā „Zelmenis”.

Saskaņā ar likumu par uzvārda maiņu 8. pantu, iebildumi minēto pilsoņu uzvārda maiņas lietās jāiesniedz Iekšlietu ministrijai 3 mēnešu laikā pēc šī studinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”.

Rīgā, 1937. g. 24. novembrī, PV 712. gr. U. 28322z

Iekšlietu minist. Administr. depart. vicedirektors Legzdīns, Pasu nod. vadītājs P. Kurzemnieks.

Rīgas-preču stacijā

š. g. 29. un 30. novembrī, plkst. 10, pārdos ūtrupē saņēmēja neizpirktu sūtījumu:

1 mucu silķu, 80 kg, pēc sūt. Koknese — Rīga—pr. 58 nosūt.; Rosevskis Vilis, saņ. dupl. uzr. 28598b

Stacijas priekšn. (paraksts).

Neretas muitnīca

1937. g. 15. decembrī, plkst. 12, muitnīcas telpās, Neretas ciemā, Pavasaru mājās, pārdos atklātā vairāksoļīšanā

dažādas konfiscētas preces:

zirgu, galda nažus un lāpstas. Pārdodamās preces varēs apskatīt ūtrupes dienā. 28567b Neretas muitnīca.

Strādnieki vajadzīgi uz Rīgas-Ērgļu līnijas.

Jāpieteicas Rīgas 1. stacijā, 1. ceļu iecirkņa birojā, darba laikā, vai Sautāžu stacijā pie 131. ceļu meistara. L 5150 28466

Latvijas universitāte paziņo, ka 1936. g. 17. decembrī ar 23086. № Abramam Levitanam izdotā pagaidu apliecība par tiesību zinātņu nodaļas kursa nobeigšanu ar tiesību zinātņu kandidāta gradu pieteikta par pazuudētu un ar šo tiek izsludināta par nederīgu.

5. Rīgas aizs. pulka komand. izsludina par nederīgu viņa izdoto nozaudēto aizsargu 2820, apliecību, kas 1937. g. 5. martā izdota Ludim Kalvišķim. 28453o

Rīgas pils. aizgād. valde izsludina par nederīgu nozaudētās šīs pils. valdes darba nod. izdotās darba grāmatas: 1) R 62409/67070, kas 1932. g. 15. jūn. izdota Alfredam Avotiņam; 2) R 100552/111043, 1932. g. 29. jūn. Helenai Stabulei; 3) R 154004/130746, 1933. g. 26. jūl. Jēkabam Ansonam; 4) R 75285/43530, 1932. g. 20. jūn. Andrejam Romanovam; 5) R 200709/201171, ko šī valde izdevusi 2. janv. izdevusi Solomonam Segalam un 6) R 177447/177635, 1935. g. 25. martā Kirīkam Rutkovskim un 7) Z 65011,— ko Jelgavas pils. valde izdevusi Jānim-Voldemaram Bungam.

Rīgas pref. 4. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu kara kļaus. 6857. apliecību, ko Rīgas kara apr. priekšn. 1936. g. 29. febr. izdevis Albertam Heidemanim.

Alūksnes pasta un telegr. katoris izsludina par nederīgu nozaudēto radioabon. 1019, atļauju, kas izdota Julijam Spilvam. L 5170 28472o

Bauskas pils. valde izsludina par nederīgu 750/Z 25750. darba grām., ko šī pils. valde 1932. g. 14. jūn. izdev. Alfredam Jānim Āķim. 27971o

Gauru pag. valde izsludina par nederīgu 1630. zirga pasi, ko šī pag. valde 1928. g. 17. janvārī izdevusi Nikolajam Borovcovam. 27187g

Daugavpils pils. bāriņtiesa izsludina par nederīgu šīs tiesas izdotās apliecības: 1) Idai Soļeņņik 1936. g. 9. dec. 2818. apl., 2) Minai Racs un Nečamai Zilbermans 1931. g. 21. apr. 295. apl. un 3) Mozum Starobinam 1936. g. 9. dec. 2813. un 1936. g. 16. dec. 2894. apl. 28431o

Jelgavas telef. kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radio abon. 2011, atļauju, kas izdota Vilim Stūrim Jelgavā, Mātera ielā 56, 1. dz. L 5169

Kacēnu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 18167/1767. zirga pasi, ko šī pag. valde 1927. g. 12. maijā izdevusi Dimitrijam Bistrovam. 27344g

Liepājas pils. bāriņtiesa izsludina par nederīgu aizgādņa 366/29. apliecību, kas 1929. g. 12. jūn. izdota promesošā Mārtiņa Indriķa dēla Antonoviča atstātajās mantas aizgādņim Jānim Indriķa dēlam Antonovičam. 28430o

Ludzas apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina par nozaudētu Latv. iekšz. pasi MZ 020337/4037, ko 1928. g. 21. maijā Mērdzenes pag. valde izdevusi Irīnai Nikandrovs. 27328g

Meirānu pag. valde izsludina par nederīgu Jurim Mežulim piederošu zirga 28848/438. pasi, ko 1936. g. 22. aprīlī izdevusi Kuskas pag. valde. 27189g

Nabes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 70. kumēļa reģistr. zīmī, ko šī pag. valde 1935. g. 17. jūn. izdevusi Ernestam Zariņam. 27343g

Tukuma pils. valde izsludina par nederīgu Bēra Blumentāla nozaudēto 6281/53116. zirga pasi, ko izdevusi Jelgavas pils. valde 1934. g. 11. apr. 27486o

Dažādi sludinājumi.

Maksātspējīgās parādnīces Zaras Dvolackis

KREDITORU SAPULCE

notiks 1937. g. 3. decembrī, plkst. 18 Rīgā, Vajņu ielā 24, 4. dz.

Dienas kārtība:

- 1) zvēr. aizgādņa ziņojums;
- 2) zvēr. aizgādņa atalgojums;
- 3) konkursa valdes vēlēšanas;
- 4) dažādi jautājumi.

Zvēr. aizgādnis zvēr. adv. 28482b J. Rapoportis.

Mednieku biedr. „Strauch” valde

uzaicina visus šīs biedrības mantu turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikt un iesniegt savas prasības Rīgā, Brīvības ielā 84, valdes priekšsēdētājam Kārlim Valdhaueram, 1 mēneša laikā pēc šī studinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”.

Šīn laikā nepieteiktās tiesības un prasījums atzīs par spēku zaudējušiem uz visiem laikiem, bet par biedrības mantas slēpšanu draud likumīga atbildība.

28456o Valde.

Akc. sab.

Naukšēnu alus darītavas akcionaru

ārkā